

428.4
ส2261

ร.2

การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
แบบที่มีคำนำเรื่องกับไม่มีคำนำเรื่อง

ปริญญาโท

ของ

สารภี ชินู

24 ก.ย. 2525

นักหอดสมคกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตึก 23 พระโขนง กรุงเทพฯ 11 โทร. 3921575, 3915058

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

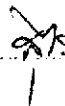
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

เมษายน 2524

ลิขสิทธิ์ เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำคณิศรและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปริญญาบัตร
นี้แล้ว เห็นสมควรรับ เป็นส่วนหนึ่งของ การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการที่ปรึกษา

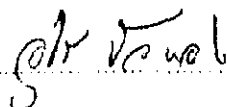
 ดร. กงสมพงษ์ ประชาน

ดร.วิมล กวีรัตน์ กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

 ดร. กงสมพงษ์ ประชาน

ดร.วิมล กวีรัตน์ กรรมการ

 ดร.วิมล กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

การทำปฏิญานีพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยได้รับคำแนะนำและความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก
รองศาสตราจารย์ สุโร พงษ์ทอง เจริญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พงษ์รัตน์ ทวีรัตน์ และ
อาจารย์ถาวรสี วิบูลย์ศิลป์ ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณคณะอาจารย์ภาควิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาลัยครู
นเรศวรธรรมราช และวิทยาลัยครูสงขลา ตลอดจนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างทุกคนที่ให้ความร่วมมือ
เป็นอย่างดีในการทดลอง และขอขอบคุณคุณสุมา ศศิเมณฑล คุณสุพรระวีภา วัฒนบุษย์ รวมทั้ง
เพื่อน ๆ ทุกคนที่ช่วยให้ปฏิญานีพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี

สารณี จีนจู

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3 ✓
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4 ✓
ข้อตกลงเบื้องต้น	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
ธรรมชาติของกระบวนการอ่าน	6
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการนำเรื่อง	10
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำเรื่อง	11
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	15
3 วิธีดำเนินการวิจัย	16
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	16
การทดสอบพื้นฐานความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง	16
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	18
การดำเนินการทดลอง	23
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	24
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	27
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	27
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	27

การเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจาก ข้อความที่มีการนำเรื่องแต่ละแบบกับจากข้อความที่ไม่มีการนำเรื่อง	28
การเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจาก ข้อความที่มีการนำเรื่องแตกต่างกันสามแบบคือ นำด้วยเรื่องย่อ นำด้วยโครงเรื่อง และนำด้วยคำถาม	31
5 สรุปผล อภิปราย และขอเสนอแนะ	33
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	33
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	33
กลุ่มตัวอย่าง	33
การทดสอบความรู้พื้นฐานความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของ กลุ่มตัวอย่าง	34
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	34
การดำเนินการทดลอง	35
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	36
อภิปรายผล	36
ขอเสนอแนะ	38
บรรณานุกรม	40
ภาคผนวก	46

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างแยกตามเพศและตามวิทยาลัย	16
2 คำสถิติพื้นฐานของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของ กลุ่มตัวอย่างก่อนทำการทดลอง	17
3 การเปรียบเทียบคะแนนความสามารถพื้นฐานในการอ่านภาษาอังกฤษของ กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance)	17
4 จำนวนข้อคำถามวัดความสามารถในการอ่านข้อความภาษาอังกฤษแต่ละข้อความ	21
5 คุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน	22
6 เวลาที่ใช้ในการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านข้อความภาษาอังกฤษ แต่ละข้อความ	22
7 คำสถิติพื้นฐานและผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่าน ภาษาอังกฤษจากข้อความที่มีการนำเรื่องด้วยเรื่องย่อ กับจากข้อความที่ ไม่มีการนำเรื่อง	29
8 คำสถิติพื้นฐานและผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่าน ภาษาอังกฤษจากข้อความที่มีการนำเรื่องด้วยโครงเรื่อง กับจากข้อความ ที่ไม่มีการนำเรื่อง	29
9 คำสถิติพื้นฐานและผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่าน ภาษาอังกฤษจากข้อความที่มีการนำเรื่องด้วยคำถาม กับจากข้อความ ที่ไม่มีการนำเรื่อง	30
10 คำสถิติพื้นฐานของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจากข้อความ ที่มีการนำเรื่องแตกต่างกันสามแบบ	31
11 การเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจากข้อความ ที่มีการนำเรื่องแตกต่างกันสามแบบ	32

บทนำ

ภาษาอังกฤษ เป็นภาษาที่มีการ เรียนการสอนในโรงเรียนของประเทศต่าง ๆ เกือบทั่วโลก เพราะภาษาอังกฤษ เป็นภาษาสากลที่ใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศทั้งใน ด้านเศรษฐกิจ การเมือง การทหาร วัฒนธรรม และวิทยาการใหม่ ๆ สำหรับประเทศไทยนั้น ภาษาอังกฤษ มีความสำคัญมากต่อการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้เพราะประเทศไทย เป็นประเทศกำลังพัฒนา ซึ่งต้องพึ่งพาความรู้ทางวิชาการในด้านต่าง ๆ จากประเทศพัฒนาแล้ว แต่เนื่องจากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่มีคุณค่าส่วนใหญ่ เป็นภาษาอังกฤษ ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงกลายเป็น เครื่องมือแสวงหาความรู้ อีกประการหนึ่งด้วย รัฐบาลมองเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษในข้อนี้ จึงได้จัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั้งในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น ผู้สอนจะต้องสอนทั้งสี่ทักษะคือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ตามลำดับขั้น แต่ผู้สอนควรจะ เน้นทักษะที่มีประโยชน์ต่อผู้เรียนให้มากที่สุดหลังจากที่สอนทักษะทั้งสี่อย่างเท่าเทียมกันแล้ว (กานต ก. กลาง 2514 : 63) เพราะผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษ เป็นภาษาต่างประเทศ ไม่ได้ต้องการความสามารถทางภาษาทุกรูปแบบ เหมือนกับผู้เป็นเจ้าของภาษา

เอสกี (Eskey. 1975 : 210) กล่าวว่านักศึกษาที่ไม่ได้อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ใช้ภาษาอังกฤษ จะเรียนภาษาอังกฤษเพียง เพื่อให้มีความสามารถในการอ่านวารสารและหนังสือที่เป็นภาษาอังกฤษเท่านั้น และ จำเนียร ไหวพริบ (จำเนียร ไหวพริบ 2521 : 351) มีความเห็นทำนองเดียวกันกับ เอสกี เขากล่าวว่าการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยไม่ได้ อยู่ที่ความสามารถในการพูดหรือเขียน แต่อยู่ที่ความสามารถในการอ่าน เพราะนักเรียนต้องอาศัยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้สาขาต่าง ๆ จากตำรา เอกสาร และงานวิจัย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษ นอกจากนั้นการสำรวจ

ความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของหน่วยราชการและรัฐวิสาหกิจของ นีกา สนสภาคจิต (นีกา สนสภาคจิต 2523 : 265) พบว่าทุกหน่วยงานต้องการทักษะการอ่านมากที่สุด จึงพอสรุปได้ว่า ในการสนทนาภาษาอังกฤษนั้น ทักษะที่ควรจะได้รับคือการฝึกฝนให้มากเป็นพิเศษคือ ทักษะการอ่าน

ในการสนทนา นอกจากจะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการอ่านแล้ว จะต้องให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านเพื่อจะได้รับความรู้จากเรื่องที่อ่านด้วย เพราะจุดมุ่งหมายของการอ่านอยู่ที่ความเข้าใจ (Tinker. 1952 : 10) และ สมิธ กูดแมน และ เมเรดิธ (Smith Goodman and Meredith. 1976 : 292) ก็มีความเห็นในทำนองเดียวกันนี้ กล่าวคือ การเตรียมตัว เด็กให้อ่านนั้นจะต้องเตรียมตัว เขาให้มีความเข้าใจในการอ่าน เพราะการอ่านจะไม่เกิดขึ้นถ้าปราศจากความเข้าใจ

ฟรอสต์ (Frost. 1967 : 43) กล่าวว่าความเข้าใจในการอ่านมีองค์ประกอบสามประการคือ

1. องค์ประกอบคำและความหมายของคำ
2. องค์ประกอบคำกร เรียบเรียงถ้อยคำ
3. องค์ประกอบคำกรคิดอย่างมีเหตุผลทางนามธรรม เพื่อสังเคราะห์

ใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน

เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นว่า การที่ผู้อ่านมีความรู้เฉพาะกันคำ ความหมายของคำ และการเรียบเรียงถ้อยคำ ย่อมไม่สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้อย่างแท้จริง แต่จะต้องมีความสามารถทางการคิดอย่างมีเหตุผลด้วย เพื่อจะได้แยกแยะออกว่าอะไรเป็นสาระสำคัญ (Main ideas) อะไรเป็นสาระย่อย (Subordinate ideas) และแต่ละสาระเหล่านั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างไร แต่เนื่องจากการคิดอย่างมีเหตุผลเป็นทักษะที่ย่างยากซับซ้อน จึงเป็นปัญหามากต่อผู้อ่านที่เรียนภาษานั้น เป็นภาษาต่างประเทศและแม่คนที่ เป็นเจ้าของภาษาเอง ผู้เขียนหนังสือหรือบทความหรือปัญหาที่ดี จึงได้หาวิธีช่วยเหลือผู้อ่านโดยทบทวนหัวข้อเรื่อง การใช้ตัวพิมพ์หนา ตัวพิมพ์เอน การขีดเส้นใต้ข้อความสำคัญ และการให้บทสรุป เป็นต้น

ออสซูเบล (Ausubel. 1968 : 48) ได้เสนอวิธีการช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่อง
ที่อ่านโดยการจัดข้อความเพื่อเป็นแนวทางไว้ล่วงหน้า (Advance Organizer) ซึ่งมีหลาย
ท่านเรียกว่าการนำเรื่อง

ในการสอนอ่านภาษาอังกฤษนั้น ได้มีผู้เชี่ยวชาญในการสอนหลายท่านได้เสนอแนะ
วิธีการต่าง ๆ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านซึ่งสอดคล้องกับวิธีการของออสซูเบล เช่น
การให้เรื่องย่อก่อนอ่านเนื้อเรื่อง (Harvey. 1980. : 34 - 35, Sigh. 1979 :
40 - 42, Vilas Hannakin. 1970 : 97) การให้โครงเรื่องก่อนอ่านเนื้อเรื่อง
(พวงเพ็ญ อินทรประวัติก 2520 : 138, Sonka. 1975 : 2 - 6) การให้คำถาม
ก่อนอ่านเนื้อเรื่อง (Otto. 1979 : 168, Kobashi. 1975 : 191, Vilas
Hannakin. 1970 : 94)

ผู้วิจัยได้ทำการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับ ป.กศ.สูง มาเป็นเวลานานพอสมควร
ปัญหาที่พบคือในช่วงเวลาของการอ่านภาษาอังกฤษ นักศึกษาส่วนมากอ่านไม่เข้าใจและต้องการ
ให้แปลเรื่องที่อ่านเป็นภาษาไทย ผู้วิจัยได้พยายามหลีกเลี่ยงการแปลโดยการนำคำศัพท์และ
โครงสร้างที่เป็นปัญหา มาสอนก่อนที่จะให้นักศึกษาอ่านเนื้อเรื่อง และถ้าเรื่องที่นำมาให้
นักศึกษาก่อนค่อนข้างยาว ผู้วิจัยได้ช่วยเหลือโดยการจัดข้อความเพื่อเป็นแนวทางในรูปของ
บทย่อบ้าง โครงเรื่องบ้าง หรือคำถามล่วงหน้าบ้าง เพื่อจะได้ทราบว่าวิธีการต่าง ๆ
ดังกล่าวช่วยให้นักศึกษามีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้นหรือไม่และแตกต่างกัน
มากน้อยเพียงใด ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้

✓ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจากข้อความที่มีการ
นำเรื่องแต่ละแบบ คือ นำด้วยเรื่องย่อ นำด้วยโครงเรื่อง และนำด้วยคำถาม กับข้อความ
ที่ไม่มี การนำเรื่อง

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจากข้อความที่มี
การนำเรื่องแต่ละแบบ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลของการวิจัยจะเป็นแนวทางให้ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษนำไปใช้ในการปรับปรุงการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. ผลของการวิจัยจะช่วยให้ผู้ผลิตบทเรียนวิชาอ่านภาษาอังกฤษได้แนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการสร้างบทเรียนให้เหมาะสม ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านสามารถอ่านข้อความภาษาอังกฤษได้เข้าใจยิ่งขึ้น

ข้อตกลงเบื้องต้น

แบบทดสอบที่ใช้วัดความสามารถพื้นฐานทางการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบทดสอบที่วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราชสร้างขึ้นซึ่งถือว่ามีมาตรฐาน ใช้ในการวัดความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนภาษาอังกฤษในระดับเดียวกันได้

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาชั้น ป.กศ.สูงปีที่ 1 ซึ่งกำลังเรียนวิชา General English 1 ในปีการศึกษา 2523 ที่วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช และวิทยาลัยครูสงขลา จำนวนทั้งสิ้น 100 คน
- ✓ 2. ตัวแปรที่จะศึกษา
 - 2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ลักษณะข้อความที่อ่าน แยกออกเป็น 4 ลักษณะคือ
 - 2.1.1 ข้อความที่ไม่มีการนำเรื่อง
 - 2.1.2 ข้อความที่มีการนำเรื่องด้วยเรื่องย่อ
 - 2.1.3 ข้อความที่มีการนำเรื่องด้วยโครงเรื่อง
 - 2.1.4 ข้อความที่มีการนำเรื่องด้วยคำถาม
 - 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความสามารถในการอ่าน หมายถึง คะแนนผลการอ่านซึ่งได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
2. ข้อความที่ไม่มีการนำเรื่อง หมายถึง ข้อความใด ๆ ที่มีเฉพาะเนื้อหา
ของเรื่อง
3. ข้อความที่นำคีย์เรื่องย่อ หมายถึง ข้อความที่มีการเขียนเรื่องย่อ
ของเรื่องนำไว้ก่อนต้นข้อความ
4. ข้อความที่นำคีย์โครงเรื่อง หมายถึง ข้อความที่มีการเขียนโครงเรื่อง
ของเรื่องนำไว้ก่อนต้นข้อความ
5. ข้อความที่นำคีย์คำถาม หมายถึง ข้อความที่มีการเขียนคำถามไว้
ก่อนต้นข้อความ คำถามนี้เป็นคำถามแบบอัตนัยและมีเนื้อหาเหมือนกับเรื่องย่อ
และโครงเรื่อง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะแยกกล่าวตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ธรรมชาติของกระบวนการอ่าน
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการนำเรื่อง
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำเรื่อง

1. ธรรมชาติของกระบวนการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่มุ่งยากซับซ้อน ต้องอาศัยการทำงานของสมองในขั้นสูงสุด กล่าวคือ การอ่านต้องอาศัยการนึกย้อนกลับ (Recall) การหาเหตุผล (Reasoning) การประเมินผล (Evaluation) การใช้จินตนาการ (Imagining) การเรียบเรียงเป็นหมวดหมู่ (Organizing) การนำไปใช้ (Applying) และการแก้ปัญหา (Problem Solving) (อุทัยภิรมย์รัตน์ และ เพ็ญศรี รังสิยาภูล 2521 : 3) และการอ่านก็อะไรนั้นได้มีผู้ให้คำนิยามไว้เป็นจำนวนมาก เช่น

บอนด์ และ ทิงเคอร์ (Bond and Tinker, 1957 : 19) ได้กล่าวว่าการอ่านเป็นความเข้าใจตัวอักษร ซึ่งเราให้ผู้อ่านระลึกถึงความหมายที่ได้สร้างขึ้นจากประสบการณ์ และความหมายที่ได้ใหม่จะเป็นผลของความคิดรวบยอดที่มีอยู่เดิม กล่าวง่าย ๆ ก็คือ กระบวนการอ่านประกอบด้วยความหมายของผู้เขียน รวมกับการตีความ การประเมินผล และการตอบสนองของผู้อ่านที่มีต่อความหมาย

ลาโด (Lado, 1964 : 14) กล่าวว่า การอ่านเป็นการรวมทักษะในการถอดความ การวิเคราะห์คำ ความหมายของคำ ความเข้าใจเนื้อเรื่อง การตีความ และการให้ข้อคิดเห็น และ เดชชานท์ (Dechant, 1961 : 1) กล่าวว่า การอ่านไม่ใช่เป็นเพียงการเข้าใจสัญลักษณ์หรือการออกเสียง หรือการรับความหมายจากตัวหนังสือ แต่ผู้อ่านจะได้รับ

การกระตุ้นจากตัวหนังสือและจะต้องปรับความหมายของตัวหนังสือเหล่านี้ให้เข้ากับความหมายที่ผู้อ่านเมื่ออยู่แล้วในสมอง ดังนั้นการอ่านจึงเป็นการให้ความหมายแก่ตัวหนังสือมากกว่าการรับความหมายจากตัวหนังสือ ส่วน เดอชานต์ (Dechant. 1969 : 10 citing Thorndike. 1917 : 331) ให้ความเห็นว่า การอ่านเป็นกระบวนการเดียวกันกับกระบวนการคิด กล่าวคือ การอ่านประกอบด้วย การเรียนรู้ การตอบสนอง การตัดสินใจ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การแก้ปัญหา การเลือก การจัดระเบียบ การเปรียบเทียบ การประเมินผลเชิงวิจารณ์ ความตั้งใจ ความเข้าใจ และการอนุมาน

เกรย์ (Gray. 1948 : 35 - 37) กล่าวว่ากระบวนการอ่านประกอบด้วยทักษะที่สำคัญหลายอย่างดังนี้

1. การรับรู้จักคำ (Perception of the words used) ผู้อ่านจะอ่านหนังสือได้เข้าใจก็คือ เมื่อมีความสามารถในการอ่านตัวอักษรและเข้าใจความหมายตรงกับผู้เขียน เกรย์กล่าวว่า การเข้าใจความหมายของคำเป็นทักษะเบื้องต้นของการอ่านทุกประเภท
2. การเข้าใจความคิดของผู้เขียน (Comprehension of the ideas expressed)
3. การมีปฏิกิริยาตอบโต้ความคิดของผู้เขียน (Reaction to these ideas) เป็นการประเมินความคิดของผู้เขียนจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งผลของการประเมินจะเป็นการเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้
4. ทักษะในการผสมผสานความคิดเก่ากับความคิดใหม่จากเรื่องที่อ่าน (Integration of the ideas) ซึ่งหมายถึงการรวมความคิดที่ได้รับจากเรื่องที่อ่านกับประสบการณ์เดิมของผู้อ่านนั่นเอง

บอนด์ และ ทิงเกอร์ (Bond and Tinker. 1957 : 235) กล่าวว่าความสามารถในการอ่านขึ้นอยู่กับทักษะพื้นฐานดังต่อไปนี้

1. การเข้าใจความหมายของคำ (Word Meanings) การเข้าใจความหมายของคำเป็นทักษะพื้นฐานของการอ่าน ถ้าหากนักเรียนรู้ความหมายของคำไม่เพียงพอ นักเรียนจะไม่สามารถเข้าใจประโยค (Sentence) อนุเสถ (Paragraph) และทำให้ไม่สามารถที่จะพูดหรืออ่านได้

2. การเข้าใจความหมายของกลุ่มคำ (Thought Units) นักเรียนจะเข้าใจความหมายของประโยคใดก็ตามเมื่อนักเรียนรู้จักอ่านเป็นกลุ่มคำ การอ่านทีละคำทำให้ไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน

3. การเข้าใจประโยค (Sentence Comprehension) นอกจากนักเรียนจะต้องเข้าใจความหมายเป็นรายคำและเป็นกลุ่มคำแล้ว นักเรียนจะต้องมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างคำและความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มคำในประโยคด้วย นักเรียนที่ไม่สามารถมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างคำและระหว่างกลุ่มคำในประโยคจะไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน

4. การเข้าใจอนุเขต (Paragraph Comprehension) นักเรียนจะเข้าใจอนุเขตใดก็ตามเมื่อนักเรียนมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างประโยคในอนุเขต การเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยคค่อนข้างจะยาก แต่ถ้านักเรียนขาดความสามารถทางด้านนี้แล้ว นักเรียนจะไม่สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้

5. การเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างอนุเขต (Comprehension of Larger Units) นักเรียนจะสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องที่ยาวขึ้นได้ก็ต่อเมื่อนักเรียนสามารถจัดลำดับความคิดของเรื่องที่อ่านได้ และจะต้องมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างอนุเขตด้วย

ทักษะพื้นฐานทั้งหมดตามที่กล่าวมาแล้วนี้จะมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน กล่าวคือผู้อ่านจะเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านได้ก็ต่อเมื่อผู้อ่านเข้าใจความหมายของคำ รู้จักอ่านเป็นกลุ่มคำซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของการเข้าใจประโยค การเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยคจะทำให้เข้าใจอนุเขต และการเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างอนุเขตจะทำให้เข้าใจเรื่องที่อ่านทั้งหมด

ส่วนแฮร์ริส (Harris, 1969 : 59) ได้กล่าวถึงความสามารถที่จำเป็นในการอ่านโดยทั่วไปว่าประกอบด้วยความสามารถดังต่อไปนี้

1. ความสามารถทางภาษาและตัวหนังสือ ได้แก่ความสามารถในการที่จะเข้าใจความหมายของคำใหม่ ๆ จากบริบท ความสามารถที่จะเข้าใจโครงสร้างของประโยค และความสามารถที่จะเข้าใจเครื่องหมายวรรคตอนและตัวพิมพ์ใหญ่ เป็นต้น

2. ความสามารถทางการคิด ได้แก่ ความสามารถที่จะระบุจุดประสงค์ของผู้แต่ง ความสามารถที่จะเข้าใจความคิดสำคัญและความคิดย่อยที่สนับสนุนความคิดสำคัญ และความสามารถที่จะสรุปและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

3. ความสามารถในการตีความหมายจากน้ำเสียงที่ผู้เขียนแสดงออก และความสามารถที่จะระบุท่วงทำนองการเขียนของผู้เขียน

เกทส์ (Gates. 1947 : 358 - 374) ได้กล่าวว่าความเข้าใจในการอ่าน ควรจะพิจารณาจากสิ่งต่อไปนี้

1. ชนิดของการอ่านเพื่อความเข้าใจซึ่งแบ่งออกเป็น 8 ประเภทดังนี้

1.1 การอ่านเพื่อเก็บใจความสำคัญ

1.2 การอ่านเพื่อศึกษารายละเอียดที่สำคัญ

1.3 การอ่านเพื่อศึกษาและจดจำคำแนะนำต่าง ๆ

1.4 การอ่านเพื่อคาดการณ์ล่วงหน้าว่าเรื่องจะดำเนินต่อไปอย่างไร

และจะจบอย่างไร

1.5 การอ่านเพื่อประเมินคุณค่าของเรื่องที่อ่าน

1.6 การอ่านเพื่อสรุปความในรูปแบบต่าง ๆ เช่น เรื่องย่อ และโครงเรื่อง

1.7 การอ่านเพื่อเปรียบเทียบ

1.8 การอ่านเพื่อจดจำเนื้อหาไปใช้

2. ปริมาณความสามารถในการอ่าน

ปริมาณความสามารถในการอ่านขึ้นอยู่กับระดับสติปัญญาและประสบการณ์ของผู้อ่านตลอดจนความยากง่ายของเรื่องที่อ่าน

3. ความถูกต้องในการอ่าน

ความถูกต้องในการอ่านพิจารณาจากจุดมุ่งหมายในการอ่านของผู้อ่าน

4. ระดับความยากง่ายในการอ่าน

ระดับความยากง่ายในการอ่านขึ้นอยู่กับระดับสติปัญญา ความสามารถเกี่ยวกับคำศัพท์ และประสบการณ์ของผู้อ่าน เป็นต้น

5. ความเร็วในการอ่าน

ความเร็วในการอ่านขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่าน ความรวดเร็วในการรับรู้ตัวอักษร ความยากง่ายของเนื้อหา และประเภทของการอ่าน

จะเห็นว่า การอ่านเป็นทักษะที่ยุ่งยากซับซ้อนมาก การที่บุคคลจะอ่านได้เข้าใจนั้นขึ้นอยู่กับความสามารถทางภาษาซึ่งได้แก่คำศัพท์และโครงสร้างของประโยค และความสามารถในการคิดซึ่งขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมและระดับสติปัญญาของผู้อ่านเป็นสำคัญ

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการนำเรื่อง

ออสูเบล (Ausubel. 1968 : 81 - 83) กล่าวว่า การนำเรื่อง (Advance Organizer) จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้นเพราะ

1. ทำให้ผู้อ่านมองเห็นขอบข่ายของเรื่องที่จะอ่าน
2. ช่วยในการผสมผสานความคิดเกี่ยวกับความคึกใหม่ที่ได้จากเรื่องที่อ่าน

คัลเมอร์ (Culmer. 1959 : 1) ได้กล่าวว่าบทสรุปจะช่วยให้ผู้อ่านมองเห็นสาระสำคัญของเรื่องที่จะอ่าน ฉะนั้นผู้อ่านจะอ่านเรื่องได้เข้าใจและรวดเร็วขึ้น ถ้าหากว่าผู้อ่านได้อ่านบทสรุป และบทนำซึ่งบอกจุดมุ่งหมายของผู้แต่ง ก่อนที่จะอ่านเนื้อเรื่อง

ซองคา (Sonka. 1979 : 5) กล่าวว่า โครงเรื่องหรือเรื่องที่จะอ่าน จะทำให้ผู้อ่านสนใจติดตามเรื่อง และช่วยในการเตรียมตัวเพื่อทำความเข้าใจและซึมซาบความรู้ใหม่ที่ได้จากการอ่าน

สปาเกอ (Spache. 1955 : 3) ได้กล่าวถึงเทคนิคในการอ่านให้เข้าใจและรวดเร็วสอดคล้องกับคัลเมอร์ว่า ในการอ่านนั้นสิ่งที่ผู้อ่านควรจะทำเป็นอันดับแรกคือการสำรวจเรื่องที่จะอ่านอย่างกว้าง ๆ เสียก่อน การสำรวจอาจจะทำได้โดยการอ่านหัวข้อสำคัญ (Headings) หัวข้อย่อย (Subheadings) อย่างรอบคอบ และควรที่จะอ่านบทสรุป (ถ้ามี) ก่อนลงมืออ่านเนื้อเรื่อง

โรบินสัน (Robinson. 1961 : 29 - 30) ได้เสนอเทคนิคที่เรียกว่า SQ3R ซึ่งจะช่วยให้อ่านได้อ่านเรื่องได้เข้าใจและรวดเร็วดังนี้

1. Survey (S) เป็นการกวาดสายตาไปตามหัวเรื่อง เพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง ถ้าหากมีการสรุปย่อหน้าหรือบทสรุปก่อน วิธีนี้จะทำให้ผู้อ่านทราบแนวความคิดของเรื่องที่จะอ่านต่อไป
2. Question (Q) เป็นการตั้งคำถามกับตัวเองจากหัวข้อที่อ่านเกี่ยวกับความคิดสำคัญของเรื่อง เพื่อจะได้อ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย ในขณะที่อ่านก็พยายามตอบคำถามที่ตั้งไว้ให้ได้
3. Read (R) อ่านเพื่อตอบคำถามที่ตั้งไว้
4. Recite (R) ทดสอบตนเองว่าตอบคำถามที่ตั้งไว้ได้หรือไม่ ถ้ายังตอบไม่ได้ก็ให้ย้อนกลับไปอ่านเรื่องใหม่ ขณะที่อ่านอาจจะจดความคิดของเรื่องที่อ่านในกระดานใบของโครงเรื่อง
5. Review (R) เมื่ออ่านจบแล้วลองสำรวจว่าคุณสามารถจับจุดสำคัญของเรื่องได้ทุกจุดหรือไม่ สามารถจดจำเรื่องราวและจุดสำคัญของเรื่องได้เพียงใด โดยพยายามนึกบทวนจุดสำคัญเสียก่อน แล้วโยงความกึ่งหมายยังรายละเอียดของเรื่อง วิธีการอ่านแบบนี้จะทำให้หนักเรียนอ่านเรื่องได้เข้าใจและจำเรื่องได้แม่นยำ

นอกจากนั้น โรบินสัน (Robinson. 1961 : 132) ยังกล่าวว่าการที่ผู้อ่านได้ทราบเนื้อเรื่องอย่างกว้าง ๆ ก่อนอ่านเนื้อเรื่อง จะทำให้ทราบว่าอะไรกำลังจะเกิดขึ้น และจะช่วยให้ผู้อ่านสามารถเดาความหมายของคำแปลก ๆ ใหม่ ๆ ได้จากเนื้อเรื่องที่อ่านได้ง่ายขึ้นอีกด้วย

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำเรื่อง

ออสซูเบล (Ausubel. 1960 : 267 - 272) ได้ศึกษาลักษณะเกี่ยวกับการเรียนรู้และความคงทนในการจำเนื้อเรื่อง โดยตั้งสมมติฐานว่า การเรียนรู้และความคงทนในการจำเรื่องที่ผู้อ่านไม่คุ้นเคยมากจะทำได้ดีโดยการจัดความคิดรวบยอดของเรื่องที่อ่านไว้ล่วงหน้า

บทเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปีที่สี่ จำนวน 120 คน กลุ่มตัวอย่างอ่านข้อความที่ไม่คุ้นเคยมาก่อน กลุ่มทดลองอ่านข้อความที่ไม่ตรงกับ เนื้อเรื่องก่อนอ่าน เนื้อเรื่อง ส่วนกลุ่มควบคุมอ่านบทयोที่ตรงกับ เนื้อเรื่องก่อนอ่าน เนื้อเรื่อง ผลการทดลองพบว่ากลุ่มทดลองเรียนรู้และจำเนื้อเรื่อง ได้ดีกว่ากลุ่มควบคุม ทอมป์สัน ออซูเบล ได้ร่วมกับ ฟิตส์เจอร์รัลด์ (Ausubel and Fitzgerald, 1961 : 266 - 274) ได้ศึกษาการใช้วิธีการนำเรื่องสามแบบ คือ

1. แบบเปรียบเทียบ
2. แบบให้อ่านบทयोที่มีใจความตรงกับ เนื้อ เรื่องที่อ่าน
3. แบบบทयोที่กล่าวถึงที่มาของเรื่อง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับวิทยาลัย จำนวน 155 คน แบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นสามกลุ่ม แต่ละกลุ่มอ่านข้อความที่มีการนำเรื่องหนึ่งแบบ ข้อความที่อ่านเป็นข้อความเกี่ยวกับศาสนาพุทธ หลังจากอ่านข้อความได้สามวัน แล้วจึงทดสอบ ผลการทดลองพบว่า กลุ่มที่อ่านข้อความที่มีการนำเรื่องแบบบทयोเปรียบเทียบส่งผลต่อการเรียนรู้และการจำมากกว่าการนำเรื่องอีกสองแบบ แต่หลังจากการอ่านเรื่องไปแล้ว 10 วันทดลองอีกครั้งหนึ่ง ผลปรากฏว่าการอ่านบทयोแบบเปรียบเทียบและแบบบทयोที่มีใจความตรงกับ เนื้อเรื่องส่งผลต่อการเรียนรู้และการจำมากกว่าแบบบอกที่มาของเรื่อง

ต่อมาในปี 1962 ออซูเบล และ ฟิตส์เจอร์รัลด์ (Ausubel and Fitzgerald, 1962 : 243 - 249) ได้ร่วมมือกันอีกครั้งหนึ่ง ได้ทำการค้นคว้าเกี่ยวกับการนำเรื่องเนื้อเรื่องให้อ่านเป็นรูปต่อเนื่องกันและไม่สัมพันธ์กับความรู้อื่นๆของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปีที่สี่ ของวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ให้กลุ่มควบคุมอ่านข้อความที่มีการนำเรื่องไม่สัมพันธ์กับเนื้อเรื่องที่อ่าน ส่วนกลุ่มทดลองอ่านบทयोที่มีใจความตรงกับ เนื้อเรื่องที่อ่าน ผลการทดลองพบว่ากลุ่มทดลองได้คะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุม และความแตกต่างของคะแนนระหว่างสองกลุ่มเห็นได้ชัดในกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาคำ

เบเกอร์ (Baker, 1974 : 6629 - A) ได้ทำการทดลองเกี่ยวกับการนำเรื่องกับนักเรียนเกรด 9 ข้อความที่ให้อ่านเป็นเนื้อเรื่องวิชาสังคมศึกษา ผลการทดลองมีดังนี้

1. การนำเรื่องช่วยให้นักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาสูงและกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาคำเรียนรู้อรรถาและจำเนื้อหาได้ดีขึ้น
2. การนำเรื่องช่วยให้นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาสูงจำเนื้อหาได้นานกว่ากลุ่มที่อ่าน แต่ไม่ส่งผลต่อนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาคำ

แอลเลน (Allen, 1970 : 333 - 339) ได้ทำการทดลองเกี่ยวกับการนำเรื่องกับนักเรียนเกรด 9 จำนวน 212 คน เนื้อหาที่นำมาให้นักเรียนอ่านเป็นเนื้อหาด้านสังคมศึกษา หลังจากนักเรียนอ่านเนื้อหาไปแล้วสามสัปดาห์จึงทำการทดสอบ ผลปรากฏว่านักเรียนที่ได้อ่านบทนำเรื่องทำคะแนนได้สูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้อ่านบทนำเรื่อง

ชมุริก (Shmurak, 1974 : 2075 - 4) ได้ทำการทดลองเกี่ยวกับการนำเรื่องเรื่องที่ให้อ่านเป็นเรื่องเกี่ยวกับปฏิกริยาของอินทรีย์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 8 จำนวน 161 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 120 คน ที่เหลือเป็นกลุ่มควบคุมและได้จำแนกนักเรียนตามระดับความสามารถในการอ่าน และแบบของการคิดด้วย ผลการทดลองปรากฏว่าทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมซึ่งถูกจำแนกตามตัวแปรดังกล่าว เรียนรู้เนื้อหาไม่แตกต่างกัน แต่พบว่าความสามารถในการอ่านสัมพันธ์อย่างสูงกับการเรียนรู้อรรถาและการจำของนักเรียนทั้งสองเพศ

วอล์กเกอร์ (Walker, 1976 : 6379 - 4) ได้ทดลองโดยใช้รูปภาพเป็นสื่อในการสอนสังคมศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 7 จำนวน 312 คน ผลการทดลองพบว่ากลุ่มที่นำคำบรรยายภาพทำคะแนนได้สูงกว่ากลุ่มที่เรียนโดยไม่นำคำบรรยายภาพ

เคอร์สตัน (Kersten, 1976 : 3577 - 4) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการนำเรื่องสองครั้ง ข้อความที่ให้อ่านเป็นข้อความวิทยาศาสตร์ การทดลองครั้งแรกใช้กลุ่มตัวอย่าง 70 คน ครั้งที่สอง 49 คน การทดลองทั้งสองครั้งเป็นการเปรียบเทียบผลการอ่านที่มีกรนำเรื่องสองแบบ คือแบบย่อที่มีใจความตรงกับเนื้อเรื่อง และแบบย่อที่กล่าวถึงที่มาของเรื่อง กลุ่มตัวอย่างถูกแบ่งออกเป็นสามระดับตามความสามารถในการอ่าน คือกลุ่มที่มีความสามารถสูง กลุ่มที่มีความสามารถปานกลาง และกลุ่มที่มีความสามารถต่ำ ผลการทดลองพบว่าวิธีกรนำเรื่องทั้งสองวิธีไม่แตกต่างกัน และไม่ส่งผลต่อนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาแตกต่างกัน ส่วนเบอร์นาร์ด (Bernard, 1976 : 5933 - 4) ได้ทดลองเกี่ยวกับการนำเรื่อง ผลปรากฏว่าการนำเรื่องไม่ส่งผลต่อ

การอ่านร้อยแก้วและไม่สัมพันธ์กับระดับความยากง่ายของบทอ่าน แต่ เบอธมาร์ค กล่าวว่า การนำเรื่องจะช่วยให้ผู้อ่านแยกแยะ เนื้อหาเป็นหมวดหมู่ได้ แต่ มาเธอร์ (Maher, 1975 : 2616 - A) ได้ทดลองวิธีการนำเรื่องกับนักเรียนเกรด 4 และเกรด 6 จำนวน 84 คน แบ่งกลุ่มนักเรียนตามระดับความสามารถทางภาษาคือ สูง กลาง ต่ำ ผลการทดลองพบว่า การนำเรื่องช่วยให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน นักเรียนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านปานกลาง และต่ำจะได้รับประโยชน์จากการนำเรื่องมากกว่านักเรียนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูง โปรเจอร์ และคนอื่น ๆ (Proger and Others, 1976 : 28 - 33) ได้ศึกษาแบบการนำเรื่องในลักษณะดังนี้

1. แบบบทยอที่มีใจความตรงกับเนื้อเรื่อง
2. แบบบอกโครงเรื่อง
3. แบบมีข้อสอบถูกผิด
4. แบบให้เติมคำให้สมบูรณ์ก่อนอ่านเนื้อเรื่อง

กลุ่มตัวอย่างถูกแบ่งตามระดับความสามารถทางภาษา คือ ต่ำสุด ต่ำ ปานกลาง และสูงสุด ผลการวิจัยพบว่า วิธีการต่าง ๆ ส่งผลต่อกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาคำสุดท้าย คำปานกลาง แต่ไม่ส่งผลต่อกลุ่มที่มีความสามารถสูงกว่าปานกลาง และกลุ่มที่มีความสามารถสูงสุด การวิจัยพบว่า วิธีการจัดนำเรื่องแบบบทยอที่มีใจความตรงกับเนื้อเรื่องและบอกโครงเรื่องจะให้ผลสูงกว่าวิธีการนำเรื่องด้วยข้อสอบถูกผิดและแบบเติมคำให้สมบูรณ์

สำหรับการวิจัยในประเทศนั้น เจียมจิต หัวทนาย (เจียมจิต หัวทนาย 2522 : 6) ได้ศึกษาการส่งเสริมการอ่านโดยวิธีการนำเรื่องสามแบบ คือการนำเรื่องด้วยเรื่องย่อ การนำเรื่องด้วยโครงเรื่อง และการนำเรื่องด้วยข้อสอบถูกผิด กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้น ประถมปีที่ 6 จำนวน 45 คน ผลปรากฏว่าการนำเรื่องทั้งสามแบบส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน และ เอี่ยมพร จตุรขำรัง (เอี่ยมพร จตุรขำรัง 2521 : 59 - 62) ได้เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านข้อความที่มีลักษณะการจัดแตกต่างกัน คือ การจัดบทยอของเรื่องที่ย่านไว้ตอนต้นของข้อความ การจัดบทยอของเรื่องที่ย่านไว้ตอนท้ายของข้อความ การจัดเส้นใต้ใจความสำคัญของข้อความ และการจัดข้อความล้วน ๆ ให้อ่าน ผลปรากฏว่าการจัดข้อความแต่ละลักษณะ ไม่ทำให้ความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกัน

ในการสอนภาษาอังกฤษนั้น ได้มีผู้เสนอแนะวิธีการต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือนักเรียนในด้านการอ่าน เช่น การให้นักเรียนอ่านเรื่องย่อ อ่านโครงเรื่อง และอ่านคำถามก่อนอ่านเนื้อเรื่องตอนที่ได้อ่านมาแล้ว แต่ยังไม่มีการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้เลย ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจากข้อความที่มีกานำเรื่องแต่ละแบบ คือ นำด้วยเรื่องย่อ นำด้วยโครงเรื่อง และนำด้วยคำถาม สูงกว่าคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจากข้อความที่ไม่มีกานำเรื่อง
2. คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจากข้อความที่มีกานำเรื่องแต่ละแบบ แตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคณะนี้ เป็นประชากรทั้งหมด ซึ่งเป็นนักศึกษาชั้น ป.ศ.สูง ปีที่ 1 ที่กำลังเรียนวิชา General English I ปีการศึกษา 2523 วิทยาลัยครู นครศรีธรรมราชและวิทยาลัยครูสงขลา จำนวนทั้งสิ้น 100 คน จำแนกตามเพศและตามวิทยาลัย ดังได้แสดงไว้ในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศและตามวิทยาลัย

แหล่งกลุ่มตัวอย่าง	ชาย	หญิง	รวม
วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช	6	56	62
วิทยาลัยครูสงขลา	3	35	38
รวม	9	91	100

การทดสอบพื้นฐานความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง

นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่ใช้มาตรฐานของวิทยาลัยครู นครศรีธรรมราชมาทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง ตรวจให้คะแนนแล้ว เรียงลำดับคะแนนของสมาชิก ในกลุ่มตัวอย่างของแต่ละวิทยาลัยจากสูงมาหาค่า แบ่งกลุ่มตัวอย่างของแต่ละวิทยาลัยออกเป็นสี่กลุ่ม โดยให้แต่ละกลุ่มมีผู้ได้คะแนนสูงและคะแนนต่ำเท่าเทียมกัน นำแต่ละกลุ่มของแต่ละวิทยาลัยมาเข้าคู่กัน จะได้กลุ่มตัวอย่างย่อยสี่กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มมีจำนวนนักศึกษา

25 คน ผู้วิจัยได้หาค่าสถิติพื้นฐานและทำการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถพื้นฐานในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างทั้งสี่กลุ่ม ปรากฏผลดังแสดงไว้ในตาราง 2 และตาราง 3

ตาราง 2 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนทำการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	S^2	S
กลุ่มที่ 1	25	39.64	48.8433	6.9688
กลุ่มที่ 2	25	39.48	59.6767	7.7251
กลุ่มที่ 3	25	39.80	35.3750	5.9477
กลุ่มที่ 4	25	39.52	40.4683	6.3615

จากตาราง 2 จะเห็นว่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถพื้นฐานในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาทั้งสี่กลุ่ม ก่อนทำการทดลองใกล้เคียงกันมาก แต่คะแนนความแปรปรวนมีความแตกต่างกัน และเพื่อให้ทราบว่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถพื้นฐานในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาทั้งสี่กลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ ผู้วิจัยจึงได้ทำการทดสอบโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) ปรากฏผลดังแสดงไว้ในตาราง 3

ตาราง 3 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถพื้นฐานในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างทั้งสี่กลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance)

	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	1.55	.5167	0.0123
ภายในกลุ่ม	96	4029.24	41.9713	
รวม	99	4030.79		

จากตาราง 3 จะเห็นว่าคะแนนความสามารถพื้นฐานในการอ่านภาษาอังกฤษของ
กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือนักศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม
ก่อนทำการทดลองมีความสามารถพื้นฐานในการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

หลังจากทดสอบความรู้พื้นฐานในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มแล้ว ผู้วิจัย
ได้สุ่มลักษณะข้อความมาใช้ในการทดลองให้กับนักศึกษาแต่ละกลุ่มดังนี้

- กลุ่มที่ 1 หมายถึง นักศึกษากลุ่มที่อ่านข้อความที่ไม่มีภาพนำเรื่อง
- กลุ่มที่ 2 หมายถึง นักศึกษากลุ่มที่อ่านข้อความที่นำท้ายเรื่องย่อ
- กลุ่มที่ 3 หมายถึง นักศึกษากลุ่มที่อ่านข้อความที่นำท้ายโครงเรื่อง
- กลุ่มที่ 4 หมายถึง นักศึกษากลุ่มที่อ่านข้อความที่นำท้ายคำถาม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ลักษณะของเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบทดสอบวัดความ
สามารถในการอ่านสี่ฉบับ มีรายละเอียดดังนี้

ฉบับที่ 1 แบ่งออกเป็นสองตอน คือ ตอนที่หนึ่ง เนื้อเรื่อง และตอนที่หนึ่ง
คำถามวัดความสามารถในการอ่าน

ฉบับที่ 2, 3 และ 4 แบ่งออกเป็นสามตอนคือ ตอนนำเรื่อง ตอนที่หนึ่ง
เนื้อเรื่อง และตอนที่หนึ่งคำถามวัดความสามารถในการอ่าน

ตอนนำเรื่อง เป็นตอนกล่าวนำก่อนที่จะขึ้นเนื้อหาของข้อความ ฉบับที่ 2
นำท้ายเรื่องย่อ ฉบับที่ 3 นำท้ายโครงเรื่อง และฉบับที่ 4 นำท้ายคำถามซึ่งเป็นคำถามแบบ
อัตนัยและมีเนื้อหาตรงกับเรื่องย่อและโครงเรื่อง

ตอนที่หนึ่งเนื้อหา แบบทดสอบทั้งสองฉบับมีเนื้อหาเหมือนกัน ประกอบด้วย
ข้อความทั้งหมดเจ็ดข้อความ ซึ่งแต่ละข้อความมีความยาวอยู่ในระหว่าง 300 - 550 คำ

ตอนที่หนึ่งคำถามวัดความสามารถในการอ่าน คำถามที่ใช้วัดเป็นแบบ
ปรนัยชนิดสี่ตัวเลือก แต่ละข้อความมีประมาณ 8 - 10 คำถาม

2. การสร้างเครื่องมือ

2.1 การเลือกข้อความ ผู้วิจัยได้ดำเนินการในการเลือกข้อความตามลำดับ
ชั้นดังนี้

2.1.1 สํารวจและพิจารณาเลือกข้อความโดยให้มีความยากง่ายของ
ข้อความอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และแต่ละข้อความมีความยาวระหว่าง 300 -
550 คำ

2.1.2 นำข้อความที่ผู้วิจัยคัดเลือกแล้ว ไปให้ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ
วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราชและวิทยาลัยครูสงขลาช่วยคัดเลือกเพื่อให้ได้ข้อความที่มีเนื้อหาที่
นักศึกษาส่วนใหญ่สนใจ รายชื่อข้อความที่ได้รับการคัดเลือกมีดังนี้

2.1.2.1 Bees (Tibbits. 1974 : 22 - 23)

2.1.2.2 Winter Sleep (Lewis. 1974 : 74 - 75)

2.1.2.3 The Best Age to Be (Hill and Fielden.
1963 : 3 - 5)

2.1.2.4 Sometimes They Seem Almost Human (Fowler.
1979 : 36 - 37)

2.1.4.5 The Road to Bordeaux (Fowler. 1979 :
108 - 109)

2.1.2.6 The Sinking of the Titanic (Tibbits.
1974 : 63 - 64)

2.1.2.7 The Changing Life of the Eskimo (Cobb.
1980 : 108 - 109)

2.1.3 นำข้อความที่คัดเลือกแล้วทั้ง เจ็ดข้อความมาปรับปรุงแก้ไข
โดยพยายามควบคุมคำทำให้อยู่ในขอบเขตหลักสูตรภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
โดยตรวจสอบศัพท์จากพจนานุกรม เรื่อง การศึกษาความรู้ศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
แผนกวิทยาศาสตร์ (จูรีย หองเวส 2517 : ภาคผนวก) แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจความ
ถูกต้องและความเหมาะสมอีกครั้งหนึ่ง

2.2 การจัดทำเรื่อง ผู้วิจัยได้ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดทำเรื่องดังนี้

2.2.1 นำข้อความที่คัดเลือกและปรับปรุงแล้วมาเติมส่วนนำเรื่อง โดยให้ฉบับที่ 2 นำด้วยเรื่องย่อ ฉบับที่ 3 นำด้วยโครงเรื่อง และฉบับที่ 4 นำด้วยคำถาม

2.2.2 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบทั้งสามฉบับไปให้ผู้เชี่ยวชาญการสนทนาอังกฤษทั้งที่เป็นเจ้าของภาษาและไม่ได้เป็นเจ้าของภาษาตรวจสอบความถูกต้อง รวมทั้งส่วนภาษาที่ใช้ในการนำเรื่องแต่ละแบบ

2.3 การสร้างคำถามวัดความสามารถในการอ่าน การสร้างคำถามวัดความสามารถในการอ่านผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

2.3.1 ศึกษาวิธีการกรอกข้อสอบจากเอกสารวัดผลและตำราวัดผลต่าง ๆ

2.3.2 สร้างคำถามวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษตามหลักเกณฑ์ที่ได้ศึกษาในข้อ 1 ข้อความละ 10 ข้อ

2.3.3 นำข้อความวัดความสามารถในการอ่านของแต่ละข้อความไปให้ผู้เชี่ยวชาญการสนทนาอังกฤษทั้งที่เป็นเจ้าของภาษาและไม่ได้เป็นเจ้าของภาษาตรวจแก้ไขเพื่อให้ได้คำถามที่มีส่วนภาษาถูกต้องและถามตรงตามเนื้อหา

3. การหาคุณภาพของเครื่องมือก่อนนำไปใช้จริง ผู้วิจัยได้ดำเนินการหาคุณภาพของแบบทดสอบดังนี้

3.1 การวิเคราะห์รายข้อ (Item analysis) นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษฉบับแรกซึ่งเป็นฉบับที่ไม่มีกรนำเรื่องไปทดสอบกับนักศึกษาชั้น ป.ศ. สูงปีที่ 1 ซึ่งกำลังเรียนวิชา General English 1 ในปีการศึกษา 2523 ที่วิทยาลัยครูสุราษฎร์ธานี จำนวน 55 คน ตรวจให้คะแนนโดยให้ 1 คะแนน สำหรับข้อที่ทำถูก และ 0 คะแนนสำหรับข้อที่ทำผิดและข้อที่ไม่ได้ทำ แบ่งกระดาษคำตอบออกเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ โดยถือเอา 27 เปอร์เซ็นต์ของนักศึกษาที่ได้คะแนนสูงเป็นกลุ่มสูง และ 27 เปอร์เซ็นต์ของนักศึกษาที่ได้คะแนนต่ำเป็นกลุ่มต่ำ จากนั้นก็ได้ทำการวิเคราะห์รายข้อโดยอาศัยตารางสำเร็จของ จุง เกห์ ฟาน (Pan, 1952 : 1 - 32) เลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป และมีค่าความยากง่าย

ระหว่าง .20 ถึง .80 เอาไว้ แต่ปรากฏว่าไขข้อคำถามที่อยู่ในเกณฑ์ตามที่กำหนด 61 ข้อ
 รายละเอียดจำนวนข้อคำถามของแต่ละข้อความได้แสดงไว้ในตาราง 4

ตาราง 4 จำนวนข้อคำถามวัดความสามารถในการอ่านข้อความภาษาอังกฤษแต่ละข้อความ

ข้อข้อความ	จำนวนคำถาม (ข้อ)
1. Bees	9
2. Winter Sleep	8
3. The Best Age to Be	8
4. Sometimes They Seem Almost Human	8
5. The Road to Bordeaux	10
6. The Sinking of the Titanic	9
7. The Changing Life of the Eskimo	9
รวม	61

→ สำหรับรายละเอียดค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความยากง่าย (p) ได้แสดงไว้ในภาคผนวก ก. ส่วนค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ย (\bar{r}) และค่าความยากง่ายเฉลี่ย (\bar{p}) ของแบบทดสอบทั้งฉบับได้แสดงไว้ในตาราง 5

3.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบฉบับที่ 1 (ไม่มีกาน้ำร้อน) ซึ่งคำถามของแต่ละข้อความมีค่าอำนาจจำแนกและค่าความยากง่าย (r) อยู่ในเกณฑ์ตามที่ต้องการมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีของคูเคอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson -- KR 20) และหาความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด (Standard error of measurement) ทั้งรายละเอียดนี้ได้แสดงไว้ในตาราง 5

ตาราง 5 คุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน

ค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ย (r)	ค่าความยากง่ายเฉลี่ย (p)	ค่าความเชื่อมั่น (r_{tt})	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในกา รวัด (s)
.37	.46	.6274	± 3.5259

จากตาราง 5 จะเห็นว่าแบบทดสอบที่ใช้เป็น เครื่องมือวัดความสามารถในการอ่าน ภาษาอังกฤษสำหรับกา รวิจัยครั้งนี้มีค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ย (r) ที่ต่ำกว่าปานกลาง เล็กน้อย ค่าความยากง่ายเฉลี่ย (p) อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และมีค่าความเชื่อมั่นสูงพอที่จะนำไปใช้ ในการวิจัยได้

4. การกำหนดเวลาที่ใช้ในการทดสอบ เวลาที่ใช้ในการทดสอบความสามารถใน การอ่านแต่ละข้อความนั้น ได้จากการทดลองหาคุณภาพของ เครื่องมือ คือ ดึงเอา เวลาที่ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ของนักศึกษาวิทยาลัยครูสุราษฎร์ธานี ซึ่ง เป็นนักศึกษาที่ใช้ในการทดลองหาคุณภาพ เครื่องมือทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านแต่ละข้อความ เสร็จ แต่เนื่องจากข้อสอบ บางข้อถูกคัดออกไปเพราะไม่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด เวลาในการทำแบบทดสอบจึงต้อง ลดลงตามจำนวนข้อสอบที่คัดออกไปคือ ลดลงชั้ดะประมาณ 1 นาทีตามอัตรา เวลาเฉลี่ยในการ ทำข้อสอบแต่ละข้อ รายละเอียดเกี่ยวกับ เวลาที่ใช้ในการทำแบบทดสอบวัดความสามารถใน การอ่านได้แสดงไว้ในตาราง 6

ตาราง 6 เวลาที่ใช้ในการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านข้อความภาษาอังกฤษ แต่ละข้อความ

ข้อความ	เวลาคิด เป็นนาที
1. Bees	15
2. Winter Sleep	20

ตาราง 6 (ต่อ)

ชื่อข้อความ	เวลาคิดเป็นนาที
3. The Best Age to Be	15
4. Sometimes They Seem Almost Human	18
5. The Road to Bordeaux	18
6. The Sinking of the Titanic	15
7. The Changing Life of the Eskimo	15
รวม	116

การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบแต่ละฉบับมาให้กลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มทำดังนี้

- กลุ่มที่ 1 ทำแบบทดสอบฉบับที่ 1 (ซึ่งเป็นฉบับที่ไม่มีการนำเรื่อง)
 กลุ่มที่ 2 ทำแบบทดสอบฉบับที่ 2 (ซึ่งเป็นฉบับที่มีการนำเรื่องด้วยเรื่องย่อ)
 กลุ่มที่ 3 ทำแบบทดสอบฉบับที่ 3 (ซึ่งเป็นฉบับที่มีการนำเรื่องด้วยโครงเรื่อง)
 กลุ่มที่ 4 ทำแบบทดสอบฉบับที่ 4 (ซึ่งเป็นฉบับที่มีการนำเรื่องด้วยคำถาม)

ในการทดลองนั้น กลุ่มตัวอย่างทั้งสี่กลุ่มจะต้องอ่านข้อความพร้อมทั้งตอบคำถามของแต่ละข้อความต่อเนื่องกันไป สำหรับกลุ่มที่ 2, 3 และ 4 นั้นจะต้องอ่านต้นนำเรื่องและสังเคราะห์การก่อนลงมืออ่านตอนที่ เป็นเนื้อเรื่อง เวลาที่ใช้ทำแบบทดสอบฉบับที่ 1, 2, 3 และ 4 เท่ากันหมด ข้อความที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีเจ็ดข้อความ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ทาคาสถิติพื้นฐาน
2. ทาคาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตรของ คูเกอร์ ริชาร์ดสัน ที่ 20 (KR 20)
(ถันต์ ศรีโสภณ 2521 : 262)

สูตร

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{\sigma_x^2} \right\}$$

- เมื่อ r_{tt} หมายถึง ทาคาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ
 n หมายถึง จำนวนข้อในแบบทดสอบ
 p หมายถึง สัดส่วนของผู้ที่ตอบถูกในแต่ละข้อ
 q หมายถึง สัดส่วนของผู้ที่ตอบผิดในแต่ละข้อ
 σ_x^2 หมายถึง ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

3. ทาคาความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด

สูตร

$$s_E \text{ ของการวัด} = \sqrt{1 - r_{tt}}$$

(ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ 2522 : 120)

- เมื่อ s_E หมายถึง ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
 s หมายถึง ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
 r_{tt} หมายถึง ทาคาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

4. เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจากข้อความที่มีก ำนำเรื่อง
แต่ละแบบกับคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจากข้อความที่ไม่มีก ำนำเรื่อง โดยใช้

t - test

สูตร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1-1)S_1^2 + (n_2-1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left\{ \frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right\}}}$$

(ลวัน สายยศ และ อังคนท สายยศ 2522 : 217)

- เมื่อ t หมายถึง ค่าอัตราส่วนวิกฤต t ใน t - distribution
- \bar{X}_1, \bar{X}_2 หมายถึง ายเฉลี่ยของคะแนนดิบของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และ 2 ตามลำดับ
- n_1, n_2 หมายถึง ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และ 2 ตามลำดับ
- S_1^2, S_2^2 หมายถึง คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และ 2 ตามลำดับ

๕. เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจากข้อความที่มีการนำเรื่องแตกต่างกันสามแบบ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว (One - way Analysis of Variance) (Lindquist, 1956 : 56) แล้วแสดงค่าตัวเลขในตารางสรุปผลวิเคราะห์ความแปรปรวน ดังตารางต่อไปนี้

ตารางสรุปผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน

Source of Variation	df	Sum of Squares	Mean Squares	F
Treatments (A)	a - 1	$SS_A = \sum_{j=1}^a T_j^2/n_j - T^2/N$	$MS_A = SS_A/a-1$	MS_A/MS_W
Within - group (W)	N - a	$SS_W = SS_T - SS_A$	$MS_W = SS_W/N-a$	
Total	N - 1	$SS_T = \sum_{j=1}^a \sum_{i=1}^{n_j} X_{ij}^2 - T^2/N$		

เมื่อ	F	หมายถึง	ค่าอัตราส่วนวิกฤติ F ใน F -distribution
	n_j	หมายถึง	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม
	N	หมายถึง	จำนวนคนทั้งหมด
	T	หมายถึง	คะแนนรวมทั้งหมด
	T_j	หมายถึง	คะแนนรวมของแต่ละกลุ่ม
	a	หมายถึง	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
	x_{ij}	หมายถึง	คะแนนของแต่ละคนในแต่ละกลุ่ม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล
ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	หมายถึง	จำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	หมายถึง	รายเฉลี่ยของคะแนนดิบ
S^2	หมายถึง	คะแนนความแปรปรวน
S	หมายถึง	คะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
df	หมายถึง	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ
SS	หมายถึง	ผลบวกกำลังสอง
MS	หมายถึง	รายเฉลี่ยกำลังสอง
F	หมายถึง	ค่าอัตราส่วนวิกฤติ F ใน F-distribution
t	หมายถึง	ค่าอัตราส่วนวิกฤติ t ใน t-distribution

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอตามลำดับดังต่อไปนี้

1. เสนอผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจาก
ข้อความที่มีการนำเรื่องแต่ละแบบ กับข้อความที่ไม่มีกรนำเรื่อง โดยเสนอตามลำดับดังนี้

1.1 เสนอผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
จากข้อความที่มีการนำเรื่องด้วยเรื่องย่อ กับข้อความที่ไม่มีกรนำเรื่อง

1.2 เสนอผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ จากข้อความที่มีกรรมนำเรื่องด้วยโครงเรื่อง กับข้อความที่ไม่มีกรรมนำเรื่อง

1.3 เสนอผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ จากข้อความที่มีกรรมนำเรื่องด้วยคำถาม กับข้อความที่ไม่มีกรรมนำเรื่อง

การเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านนั้น จะเสนอค่าสถิติพื้นฐาน และ ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านสองค่า ซึ่งใช้วิธีการ ทางสถิติ $t - test$

2. เสนอผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจากข้อความ ที่มีกรรมนำเรื่องแตกต่างกันสามแบบคือ นำด้วยเรื่องย่อ นำด้วยโครงเรื่อง และนำด้วยคำถาม

การเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านระหว่างกาทำเรื่องแตกต่างกันสาม แบบนั้น จะเสนอค่าสถิติพื้นฐานและผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่าน ซึ่งใช้ การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance)

✓ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจากข้อความที่มีกรรม นำเรื่องแต่ละแบบ กับ ข้อความที่ไม่มีกรรมนำเรื่อง

เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ว่าคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจากข้อความที่ มีกรรมนำเรื่องแต่ละแบบ คือ นำด้วยเรื่องย่อ นำด้วยโครงเรื่อง และนำด้วยคำถามสูงกว่า คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจากข้อความที่ไม่มีกรรมนำเรื่อง ผู้วิจัยจึงได้หาค่า สถิติพื้นฐานและ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่อ่านข้อความที่มีกรรมนำเรื่อง แต่ละแบบคือนำด้วยเรื่องย่อ นำด้วยโครงเรื่อง และนำด้วยคำถาม กับคะแนนเฉลี่ยของ นักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่อ่านภาษาอังกฤษจากข้อความที่ไม่มีกรรมนำเรื่องโดยใช้วิธีการทางสถิติ $t - test$ ค่าสถิติพื้นฐานและผลการเปรียบเทียบได้แสดงไว้ในตาราง 6 ตาราง 7 และ ตาราง 8 ตามลำดับดังต่อไปนี้

ตาราง 7 ค่าสถิติพื้นฐานและผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่าน
ภาษาอังกฤษจากข้อความที่มีการนำเรื่องด้วยเรื่องย่อ กับข้อความที่ไม่มีการนำเรื่อง

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{x}	s^2	s	t
กลุ่มที่ 1 (ไม่มีการนำเรื่อง)	25	30.52	52.7600	7.2636	1.0382
กลุ่มที่ 2 (นำด้วยเรื่องย่อ)	25	32.56	43.7567	6.6149	

$$t(.05) = 1.684$$

✓ จากตาราง 7 จะเห็นว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่อ่านข้อความที่มีการนำเรื่องด้วยเรื่องย่อและกลุ่มตัวอย่างที่อ่านข้อความที่ไม่มีการนำเรื่องแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน

ตาราง 8 ค่าสถิติพื้นฐานและผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่าน
ภาษาอังกฤษจากข้อความที่มีการนำเรื่องด้วยโครงเรื่อง กับข้อความที่ไม่มีการนำเรื่อง

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{x}	s^2	s	t
กลุ่มที่ 1 (ไม่มีการนำเรื่อง)	25	30.52	52.7600	7.2636	.5065
กลุ่มที่ 3 (นำด้วยโครงเรื่อง)	25	32.16	28.1817	5.3086	

$$t(.05) = 1.684$$

จากตาราง 8 จะเห็นว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่อ่านข้อความที่มีการนำเรื่องด้วยโครงเรื่องและกลุ่มตัวอย่างที่อ่านข้อความที่ไม่มีมีการนำเรื่องแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

ตาราง 9 ค่าสถิติพื้นฐานและผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจากข้อความที่มีการนำเรื่องด้วยคำถามกับข้อความที่ไม่มีมีการนำเรื่อง

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{x}	s^2	s	t
กลุ่มที่ 1 (ไม่มีมีการนำเรื่อง)	25	30.52	52.7600	7.2636	-.0703
กลุ่มที่ 4 (นำด้วยคำถาม)	25	30.24	46.7733	6.8391	

$$t_{(.05)} = 1.684$$

จากตาราง 9 จะเห็นว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่อ่านข้อความที่มีการนำเรื่องด้วยคำถามและกลุ่มตัวอย่างที่อ่านข้อความที่ไม่มีมีการนำเรื่องแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

* จึงพอสรุปได้ว่าคะแนนความสามารถในการอ่านข้อความภาษาอังกฤษที่มีการนำเรื่องแต่ละแบบ คือ นำด้วยเรื่องย่อ นำด้วยโครงเรื่อง นำด้วยคำถาม และคะแนนความสามารถในการอ่านข้อความภาษาอังกฤษที่ไม่มีมีการนำเรื่องไม่แตกต่างกันจึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. การเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจากข้อความที่มีการนำเรื่องแตกต่างกันสามแบบ คือ นำด้วยเรื่องย่อ นำด้วยโครงเรื่อง และนำด้วยคำถาม

เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ว่าคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจากข้อความที่มีการนำเรื่องแต่ละแบบแตกต่างกัน ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) ค่าสถิติพื้นฐานและผลการเปรียบเทียบได้แสดงไว้ในตาราง 10 และ 11 ตามลำดับ

ตาราง 10 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจากข้อความที่มีการนำเรื่องแตกต่างกันสามแบบ

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	S^2	S
กลุ่มที่ 2 (นำด้วยเรื่องย่อ)	25	32.56	43.7567	6.6149
กลุ่มที่ 3 (นำด้วยโครงเรื่อง)	25	32.16	28.1817	5.3086
กลุ่มที่ 4 (นำด้วยคำถาม)	25	30.24	46.7733	6.8391

จากตาราง 10 จะเห็นว่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างที่อ่านข้อความที่มีการนำเรื่องด้วยเรื่องย่อ กลุ่มตัวอย่างที่อ่านข้อความที่มีการนำเรื่องด้วยโครงเรื่อง กลุ่มตัวอย่างที่อ่านข้อความที่มีการนำเรื่องด้วยคำถามแตกต่างกันเล็กน้อย แต่เมื่อพิจารณาการกระจายของคะแนน จะเห็นว่าคะแนนของกลุ่มตัวอย่างที่อ่านข้อความที่มีการนำเรื่องด้วยเรื่องย่อและกลุ่มตัวอย่างที่อ่านข้อความที่มีการนำเรื่องด้วยคำถามกระจายพอ ๆ กัน แต่กระจายมากกว่าคะแนนของกลุ่มตัวอย่างที่อ่านข้อความที่มีการนำเรื่องด้วยโครงเรื่อง เพื่อทราบว่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ จึงได้ทำการเปรียบเทียบโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) ซึ่งปรากฏผลตามที่ได้แสดงไว้ในตาราง 11

ตาราง 11 การเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจากข้อความที่มี
 การนำเรื่องแตกต่างกันสามแบบ

Source of Variance	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	76.9067	38.4534	.9718
ภายในกลุ่ม	72	2849.0800	39.5706	
รวม	74	2925.9867		

$$F_{(.05)} = 3.13$$

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 11 แสดงว่าคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือคะแนน
 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจากข้อความที่มีการนำเรื่องท้าย เรื่องย่อ นำเรื่องท้าย
 โครงเรื่อง และนำเรื่องท้ายคำถาม ไม่แตกต่างกันซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งเอาไว้

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษารังนี้เป็นการศึกษาวิจัยที่จะช่วยให้นักศึกษาอ่านภาษาอังกฤษได้เข้าใจยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจากข้อความที่มีคำนำเรื่องแต่ละแบบ คือ นำด้วยเรื่องย่อ นำด้วยโครงเรื่อง และนำด้วยคำถาม กับข้อความที่ไม่มีคำนำเรื่อง
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจากข้อความที่มีคำนำเรื่องแต่ละแบบ

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจากข้อความที่มีคำนำเรื่องแต่ละแบบ คือ นำด้วยเรื่องย่อ นำด้วยโครงเรื่อง และนำด้วยคำถาม สูงกว่าคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจากข้อความที่ไม่มีคำนำเรื่อง
2. คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจากข้อความที่มีคำนำเรื่องแต่ละแบบแตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารังนี้เป็นนักศึกษาชั้น ป.ทศ.สูง ปีที่ 1 ซึ่งกำลังเรียนวิชา General English 1 ปีการศึกษา 2523 ที่วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราชและวิทยาลัยครูสงขลา จำนวน 100 คน

การทดสอบความถูกต้องตามความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง

ให้กลุ่มตัวอย่างห้าแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่ได้มาตรฐานของวิทยาลัยครูศรีนครราชสีมา ตรวจให้คะแนนแล้วเรียงลำดับคะแนนของสมาชิกในกลุ่มตัวอย่างของแต่ละวิทยาลัยจากสูงมาหาลำดับ แบ่งกลุ่มตัวอย่างของแต่ละวิทยาลัยออกเป็นสี่กลุ่มตามลำดับคะแนน โดยให้แต่ละกลุ่มมีผู้ได้คะแนนสูงและคะแนนต่ำเท่าๆกัน นำแต่ละกลุ่มของแต่ละวิทยาลัยมาเข้าคู่กัน จะได้กลุ่มตัวอย่างย่อยสี่กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มมีจำนวนสมาชิก 25 คน ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างย่อยทั้งสี่กลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) ผลปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างย่อยทั้งสี่กลุ่มมีความสามารถพื้นฐานในการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันเท่าไร

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. ลักษณะ เครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสี่ฉบับ มีรายละเอียดดังนี้

ฉบับที่ 1 แบ่งออกเป็นสองตอนคือ ตอนที่หนึ่งเนื้อหา และตอนที่หนึ่งคำถามวัดความสามารถในการอ่าน

ฉบับที่ 2, 3 และ 4 แบ่งออกเป็นสามตอนคือ ตอนนำเรื่อง ตอนที่หนึ่งเนื้อหา และตอนที่หนึ่งคำถามวัดความสามารถในการอ่าน

ตอนนำเรื่องเป็นตอนกล่าวนำก่อนที่จะขึ้นเนื้อหา ฉบับที่ 2 นำด้วยเรื่องย่อ ฉบับที่ 3 นำด้วยโครงเรื่อง และฉบับที่ 4 นำด้วยคำถามซึ่งมีลักษณะเป็นอักษณและมีเนื้อหาตรงกับเรื่องย่อและโครงเรื่อง

ตอนที่หนึ่งเนื้อหา แบบทดสอบทั้งสี่ฉบับมีเนื้อหาเหมือนกัน ประกอบด้วยข้อความทั้งหมดเจ็ดข้อความซึ่งมีความยาวอยู่ในระหว่าง 300 - 550 คำ

2. การหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน ผู้วิจัยได้ดำเนินการหาคุณภาพของแบบทดสอบดังนี้

2.1 การวิเคราะห์รายข้อ (Item analysis) ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านฉบับแรกซึ่งเป็นฉบับที่ไม่มีคำนำเรื่องไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาชั้น ป.ศ. สูง ปีที่ 1 ที่กำลังเรียนวิชา General English 1 ปีการศึกษา 2523 ที่วิทยาลัยครูสุราษฎร์ธานี จำนวน 55 คน ตรวจได้คะแนนโดยให้ 1 คะแนนสำหรับข้อที่ทำถูก 0 คะแนนสำหรับข้อที่ทำผิดและข้อที่ไม่ได้ทำ แบ่งนักศึกษาดังกล่าวออกเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำโดยถือเอา 27 เปอร์เซนต์ ของนักศึกษาที่ได้คะแนนสูงเป็นกลุ่มสูง และ 27 เปอร์เซนต์ของนักศึกษาที่ได้คะแนนต่ำเป็นกลุ่มต่ำ จากนั้นก็ได้นำวิเคราะห์โดยใช้ตารางสำเร็จของ จุง เทห์ ฟาน กักเลือกเอาเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป และมีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง .20 ถึง .80 ได้ข้อคำถามที่อยู่ในเกณฑ์กำหนดและนำไปใช้ในการวิจัยได้จำนวน 61 ข้อ

2.2 การหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (Reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบฉบับที่ 1 (ไม่มีคำนำเรื่อง) ซึ่งคำถามของแต่ละข้อมีความยาวจำแนก (r) และค่าความยากง่าย (p) อยู่ในเกณฑ์ตามที่ต้องการมาหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีของ คูเตอร์ ริชาร์ดสัน ที่ 20 (KR 20) ปรากฏว่าแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษฉบับนี้มีค่าความเชื่อมั่น .8274 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด ± 3.5259

การทำแบบการทดลอง

ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบแต่ละฉบับมาให้กลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มทำดังนี้

กลุ่มที่ 1	ทำแบบทดสอบฉบับที่ 1	(ซึ่งเป็นฉบับที่ไม่มีคำนำเรื่อง)
กลุ่มที่ 2	ทำแบบทดสอบฉบับที่ 2	(ซึ่งเป็นฉบับที่มีคำนำเรื่องด้วยเรื่องย่อ)
กลุ่มที่ 3	ทำแบบทดสอบฉบับที่ 3	(ซึ่งเป็นฉบับที่มีคำนำเรื่องด้วยโครงเรื่อง)
กลุ่มที่ 4	ทำแบบทดสอบฉบับที่ 4	(ซึ่งเป็นฉบับที่มีคำนำเรื่องด้วยคำถาม)

ในการทดลองนั้น กลุ่มตัวอย่างทั้งสองจะต้องอ่านข้อความพร้อมกันตามวัดความสามารถในการอ่านของแต่ละข้อความต่อเนื่องกันไป สำหรับกลุ่มที่ 2, 3 และ 4 นั้น จะต้องอ่านคณนำเรื่องและส่งคืนกร มการทดลองเมื่ออ่านคณที่เป็นเนื้อเรื่อง เวลาที่ใช้ทำแบบทดสอบฉบับที่ 1, 2, 3, และ 4 เท่ากันหมด และข้อความที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีเจ็ดข้อความ

การวิเคราะห์หขณ

1. เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจากข้อความที่มีการนำเรื่องแต่ละแบบคือ นำคัยเรื่องย่อ นำคัยโครงเรื่อง และนำคัยคำถาม กับข้อความที่ไม่มีการนำเรื่องโดยใช้วิธีการทางสถิติ $t - test$
2. เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจากข้อความที่มีการนำเรื่องแต่ละแบบโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance)

ผลการวิเคราะห์หขณ

ผลการวิเคราะห์หขณสรุปได้ดังนี้

1. คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่ได้จากข้อความที่มีการนำเรื่องแต่ละแบบ คือ นำคัยเรื่องย่อ นำคัยโครงเรื่อง นำคัยคำถาม และข้อความที่ไม่มีการนำเรื่อง ไม่แตกต่างกัน
2. คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจากข้อความที่มีการนำเรื่องแต่ละแบบ คือ นำคัยเรื่องย่อ นำคัยโครงเรื่อง และนำคัยคำถาม ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

1. จากการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่ได้จากข้อความที่มีการนำเรื่องแต่ละแบบ คือ นำคัยเรื่องย่อ นำคัยโครงเรื่อง และนำคัยคำถามกับ

ข้อความที่ไม่มีการนำเรื่อง ปรากฏว่า คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจากข้อความที่มีการนำเรื่องแต่ละแบบ ก็มีข้อความที่ไม่มีการนำเรื่องไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ปรากฏว่าผลของการวิจัยครั้งนี้ไปสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชมุรัก (Shmurak. 1974 : 2075) และ เบอร์นาร์ด (Bernard. 1976:5933) ที่พบว่า การนำเรื่องไม่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่าน ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้

1.1 ลักษณะข้อความที่อ่าน กล่าวคือข้อความที่ผู้วิจัยคัดเลือกมาอาจจะมีเนื้อหาที่กลุ่มตัวอย่างคุ้นเคย หรืออาจจะมีขนาดสั้นจนเกินไปและมีการจัดระเบียบของเนื้อหาไว้เป็นอย่างดีแล้วก็เป็นได้ ซึ่งเมเยอร์ (Mayer. 1978 : 880) ได้กล่าวถึงทฤษฎีของออสซูเบล (Ausubel) ว่า การนำเรื่องมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ เนื้อหาที่ผู้เรียนไม่คุ้นเคย และมีการจัดระเบียบของเนื้อหาไม่ดี นั่นคือ ถ้าข้อความที่นำมาให้อ่านมีการจัดระเบียบของเนื้อหาดีและเป็นเรื่องที่น่าสนใจคุ้นเคย การนำเรื่องจะมีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการอ่านน้อยลง

1.2 ลักษณะและขนาดของกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักศึกษาซึ่งกำลังเรียนวิชา General English 1 ซึ่งเป็นวิชาสำหรับนักศึกษาที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกและวิชาโท ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างจึงมีลักษณะค่อนข้างจะเป็นเอกพันธ์ (Homogeneous) คือเป็นกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษค่อนข้างดีและมีความสามารถไม่แตกต่างกันมากนัก นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างยังมีขนาดเล็ก การที่ลักษณะและขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ไม่ครอบคลุมและกระจายเท่าที่ควรจึงน่าจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผลของการวิจัยไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. จากการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่มีการนำเรื่องแต่ละแบบ พบว่าคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่มีการนำเรื่องแต่ละแบบไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ได้ขัดแย้งกับการวิจัยของ เจียมจิต หัวหาญ (เจียมจิต หัวหาญ 2522 : 51) ที่พบว่า การนำเรื่องแบบบอก

เรื่องย่อ การนำเรื่องแบบบอกโครงเรื่อง และการนำเรื่องแบบมีข้อสอบถูกฝึกไปมีผล ทำให้คะแนนความเข้าใจของนักเรียนแตกต่างกัน การที่ได้ผลเช่นนี้อาจจะเนื่องมาจากสาเหตุเดียวกันกับสาเหตุที่ทำให้คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจากข้อความที่มีการนำเรื่องแต่ละแบบกับข้อความที่ไม่มีการนำเรื่อง ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ อาจจะมีสาเหตุมาจากลักษณะ ของข้อความที่อ่านตลอดจนลักษณะและขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวคิดที่อาจจะ เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการวิจัยครั้งต่อไปดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการเรียนการสอน แม้ว่า การวิจัยครั้งนี้จะพบว่คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจากข้อความที่มีการนำเรื่องแต่ละแบบ คือนำด้วยเรื่องย่อ นำด้วยโครงเรื่องและนำด้วยคำถาม และคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจากข้อความที่ไม่มีการนำเรื่อง ไม่แตกต่างกันก็ตาม แต่ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การนำเรื่องแบบต่าง ๆ เหล่านี้ น่าจะนำไปทดลองใช้ในการสอนอ่านภาษาอังกฤษได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อข้อความที่นำมาให้นักศึกษาอ่านเป็นข้อความที่ค่อนข้างยาว มีความซับซ้อนทั้งในค่านเนื้อหาและโครงสร้างของประโยค นอกจากนี้ การนำเรื่องน่าจะเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้นักศึกษาสามารถฝึกอ่านข้อความภาษาอังกฤษได้เข้าใจด้วยตนเอง และเป็นการเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการสอนอ่านหนังสือ นอกเวลาได้ด้วย สำหรับผู้สอนจะเลือกใช้วิธีการนำเรื่องแบบใดนั้น อยู่ที่ดุลยพินิจของผู้สอนที่จะเลือกใช้ให้เหมาะสม

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 อาจจะนำวิธีการเกี่ยวกับนี้ไปทดลองกับนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่กำลังเรียนภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ (English for Special Purposes) เพื่อ

จะได้ทราบว่า การนำเรื่องแบบต่างๆช่วยให้นักศึกษามีความสามารถในการอ่านคำราชาภาษาอังกฤษ ในใบสาระวิชาต่าง ๆ สูงขึ้นหรือไม่

2.2 อารจะนำวิธีการเดียวกันนี้ไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างตามระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษคือ ระดับสูง ระดับกลาง และระดับต่ำ เพื่อจะได้ทราบว่า การนำเรื่องแบบต่าง ๆ เหมาะสมกับนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับใด

2.3 อารจะนำวิธีการเดียวกันนี้ไปทดลองใช้กับการฟัง (Listening Comprehension) เพื่อจะได้ทราบว่า การนำเรื่องแบบต่าง ๆช่วยให้นักศึกษามีความสามารถในการฟังสูงขึ้นหรือไม่

มกราคม ๒๕๖๒

บรรณานุกรม

- กานดา ณ ถลาง วิธีสอนภาษาอังกฤษกับหลักจิตวิทยา วิทยานิพนธ์ เพื่อดำรงตำแหน่ง
รองศาสตราจารย์วิชาภาษาอังกฤษและวรรณคดีอังกฤษ วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร 2514, 99 หน้า อัดสำเนา
- กุสุมา มนะสุนทร ความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้น
ปีที่หนึ่งในระดับมหาวิทยาลัย วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2518, 140 หน้า อัดสำเนา
- จำเนียร ไทพรวิธ "แนวโน้มนการสอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย"
พัฒนาบริหารศาสตร์ 18 : 351 - 354 เมษายน 2521
- จรรย์ ทองเวส การศึกษาคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
แผนกวิทยาศาสตร์ที่ใช้หนังสือตามหลักสูตร พ.ศ. 2513 ของโรงเรียนมัธยม
แบบประสม ปรินญานินพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2517,
143 หน้า อัดสำเนา
- เจียมจิต ห้าวหาญ การส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านและความคงทนในการจำ
โดยใช้วิธีนำเรื่องสามแบบ ปรินญานินพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2522, 221 หน้า อัดสำเนา
- ชวาล แพร์ตกุล เทคนิคการวัดผล พิมพ์ครั้งที่ 5 วัฒนาพานิช 2516, 434 หน้า
- นิภา สนสอาดจิต การสำรวจความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของหน่วยราชการ
และรัฐวิสาหกิจ วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2523,
327 หน้า อัดสำเนา
- ประยูร แจ้งจบ ประเภทและตำแหน่งของคำถามประกอบบทเรียนที่ส่งผลต่อความเข้าใจ
ในการอ่านและการจำเนื้อหาบทเรียนชั้นประถมปีที่ 6 จังหวัดภูเก็ต ปรินญานินพนธ์
กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2521, 89 หน้า
อัดสำเนา

ผจงกาญจน์ ท้าวทอง องค์ประกอบบางประการที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านเร็ว

(Speed Reading Ability) ของนักเรียนฝึกหัดครูระดับประกาศนียบัตรวิชา

การศึกษาระดับสูงที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก ปรินซ์ตันนิพนธ์ กศ.ม.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2520, 107 หน้า อักสำเนา

พวงเพ็ญ อินทรประวัติ การสอนภาษาอังกฤษ ภาควิชาภาษาตะวันตก คณะ

มนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา 2520, 360 หน้า

ฉาน สายยศ และ อังคณา สายยศ สถิติวิทยาทางการศึกษา วิชาภาษา

2522, 266 หน้า

วิเชียร เกตุสิงห์ หลักการสร้างและวิเคราะห์ข้อสอบ สำนักพิมพ์บรรณกิจ 2521,

161 หน้า

แววตา ฉัยวิวัฒน์พงศ์ การสร้างแบบสอบสมรรถนะทางการอ่านภาษาอังกฤษของ

ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สี่และห้า วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2521, 131 หน้า อักสำเนา

สมจิต เอี่ยมบุญนิมิต การอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

แผนกวิทยาศาสตร์ วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2517,

151 หน้า อักสำเนา

สุโร พงษ์ทองเจริญ วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร 2519, 155 หน้า

อนันต์ ศรีโสภาก สถิติเบื้องต้น ไทยวัฒนาพานิช 2521, 396 หน้า

อุทัย ภิญโญรัตน์ และ เพ็ญศรี รังสิยากร ปัญหาการสอนอ่านภาษาอังกฤษแก่ผู้เริ่มเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุธ 2521, 206 หน้า

เอื้อมพร จตุรธำรง การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านบทความที่มีการจัดความคิด

รวมยอดของเนื้อเรื่องด้วยวิธีต่างๆ กับบทความที่ไม่ได้จัดความคิดรวมยอดของเนื้อเรื่อง

ในระดับชั้นป. 6 ปรินซ์ตันนิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร 2521, 128 หน้า อักสำเนา

Allen, D. Ian. "Some Effects of Advance Organizers and Level of Question in the Learning and Retention of Written Social Studies Material," Journal of Educational Psychology. 61 : 333 - 339, 1970.

Ausubel, D.P. Educational Psychology : Cognitive View. New York, Holt, Rinehart and Winston, 1968. 685 p.

..... "The Use of Advance Organizers in the Learning and Retention of Meaning Material," Journal of Educational Psychology. 51 : 627 - 272, 1960.

Ausubel, D.P. and Fitzgerald, D. "Organizer, General Background and Antecedent Learning Variables in Sequential Verbal Learning," Journal of Educational Psychology. 53 : 243 - 249, 1962.

Baker, Robert Lawrence. "The Use of Information Organizers in Ninth Grade Social Studies," Dissertation Abstracts International. 36 : 6629 - A, April, 1976.

Bernard, Edwin Michel. "The Effect of Advance Organizers and Within Test Questions on the Learning of Taxonomy of Concepts," Dissertation Abstracts International. 36 : 5933 - A, March, 1976.

Bond, Guy L. and Miles A. Tinker. Reading Difficulties : Their Diagnosis and Correction. New York, Appleton Century Crofts, 1957. 486 p.

Cobb, D. Effective Comprehension Book 5. 6th ed. London Longman, 1980. 125 p.

Culmer, Nabel. Interpretive Reading. The College of Education, 1957. 213 p.

Dechant, Emerald. Improving the Teaching of Reading. New Delhi, Prentice - Hall of India Private Limited, 1969. 568 p.

Eskey, David E. "Advance Reading : The Structural Problem," English Teaching Forum. 13 : 210, 1975.

Fan, Jung-Teh. Item Analysis Table. New Jersey, Princeton Educational Testing Service, 1952. 32 p.

Fowler, W S. First Certificate English. London, Nelson Bright Sun Printing Press Co., Ltd., 1973. 226 p.

- 44
- French, F.G. Teaching English as an International Language. London, Oxford University Press, 1963. 112 p.
- Fries, Charles C. Linguistics and Reading. Holt, Rinehart and Winston, 1963. 265 p.
- Frost, Joe L. Issue and Innovations in the Teaching of Reading. Illinois, Scott Foresman and Company, 1967. 43 p.
- ✓ Gates, Arthur I. Improving of Reading. 3rd. ed. New York, Macmillan, 1947. 657 p.
- ✓ Gray, William Scott. On Their Own in Reading. Chicago, Scott, Foresman and Company, 1948. 268 p.
- Guildford, J.P. Fundamental Statistics in Psychology and Education. New York, McGraw-Hill Book Company, Inc., 1956. 565 p.
- ✓ Harris, David Payne. Testing English as a Second Language. New York, McGraw-Hill Book Company, 1969. 151 p.
- ✓ Harvey, Anamaria. "Why Teaching," English Teaching Forum. 18 : 34 - 35, January, 1980.
- Hill, L.A. and R.D.S. Field. Furthur Comprehension and Précis Pieces for Overseas Students. London, Longman, 1963. 85 p.
- Kennedy, Kieth Alvin. "The Effectiveness of a Comparative Advance in Learning and Retention of Matric System Concepts," Dissertation Abstracts International. 35 : 7786 - A, June, 1975.
- Kersten, Thomas Louie. "The Effect of an Advance Organizer on the Learning and Retention of Selected Algebra Concepts," Dissertation Abstracts International. 37 : 3577 - A, December, 1967.
- Lado, Robert. Language Teaching : A Scientific Approach. New York, McGraw-Hill, 1964. 239 p.
- Lawton, Joseph T. "The Use of Advance Organizers in the Learning and Retention of Logical Operations and Social Studies Concepts," American Educational Research Journal. 14 : 25 - 43, Winter, 1977.
- Lewis, Richard. Reading for Adults Book 2. London, Longman, 1973. 120 p.

- Lindquist, E.F. Design and Analysis of Experiments in Psychology and Education. Boston, Houghton Mifflin Company, 1956. 353 p.
- Lucas, Stephen Bernard. "The Effect of Utilizing Three Types of Advance Organizers for Learning a Biological Concept in Seventh Grade Students," Dissertation Abstracts International. 36 : 2616 - A, November, 1975.
- Mayer, Richard E. "Advance Organizers That Compensate for the Organization of Text," Journal of Educational Psychology. 70 : 880 - 886, 1978.
- Otto, Wayne, Robert Rude and Dixie Lee Spiegel. How to Teach Reading. Addison-Wesley, 1979. 361 p.
- Robinson, Francis P. Effective Study. New York, Harper & Brothers, 1961. 278 p.
- Shmurack, Carol Bernstein. "The Effects of Varying the Cognitive Style of Advance Organizers on the Learning of Expository Science Material by Eighth Graders," Dissertation Abstracts International. 35 : 2075 - A, October, 1974.
- Sigh, Bir. "Experimenting with Teaching Techniques," English Teaching Forum. 17 : 40 - 42, January, 1979.
- Smith, E. Brooks and others. Language and Thinking in School. 2nd. ed., New York, Holt, Rinehart and Winston, 1976. 438 p.
- ✓ Sonka, Amy L. "Reading Has to Be Taught," English Teaching Forum. 17 : 2 - 6, January, 1979.
- Tibbitts, E L. Exercises in Reading Comprehension. London, Longman, 1979. 130 p.
- Tinker, Miles A. Teaching Elementary Reading. New York, Appleton-Century Crofts, 1962. 672 p.
- ✓ Vilas Hannakin. A Handbook on English Language Teaching Methods for Thai Teacher Trainees. SEMEO Regional English Language Centre, 1970. 135 p.
- Walker, Nora Mary. "An Investigation into the Effects of Graphic Organization on the Learning of Social Studies in the Middle Grades," Dissertation Abstracts International. 36 : 6380 - A, April, 1976.
- Winer, B.T. Statistical Principles in Experimental Design. New York, McGraw-Hill, 1962. 672 p.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน

ตาราง 12 ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความยากง่าย
มาตรฐาน (Δ) ของข้อสอบวัดความสามารถในการอ่านเรื่อง BEES

ข้อที่	P_H	P_L	p	r	Δ
1.	.80	.53	.67	.30	11.2
2.	.53	.33	.43	.21	13.7
3.	.80	.60	.70	.24	10.9
4.	.93	.33	.66	.65	11.3
5.	.73	.33	.53	.40	12.7
6.	.87	.47	.69	.45	11.1
7.	.40	.20	.30	.24	15.1
8.	.80	.47	.64	.36	11.5
9.	.73	.27	.50	.46	13.0

ตาราง 13 ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความยากง่าย
มาตรฐาน (Δ) ของข้อสอบวัดความสามารถในการอ่านเรื่อง WINTER SLEEP

ข้อที่	P_H	P_L	p	r	Δ
1.	.53	.26	.39	.28	14.1
2.	.93	.40	.70	.60	10.9
3.	.53	.33	.43	.21	13.7
4.	.33	.13	.22	.27	16.0
5.	.47	.20	.33	.30	14.8
6.	.47	.13	.29	.40	15.2
7.	.80	.60	.70	.24	10.9
8.	.47	.27	.37	.22	14.4

ตาราง 14 ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความยากง่าย
มาตรฐาน (Δ) ของข้อสอบวัดความสามารถในการอ่านเรื่อง THE BEST
AGE TO BE

ข้อที่	P_H	P_L	p	r	Δ
1.	.80	.53	.67	.30	11.2
2.	.40	.07	.22	.47	16.1
3.	.47	.27	.36	.23	14.4
4.	.53	.33	.43	.21	13.7
5.	.87	.53	.71	.40	10.8
6.	.80	.20	.50	.59	13.0
7.	.47	.13	.29	.40	15.2
8.	.73	.40	.57	.34	12.3

ตาราง 15 ค่าความยากง่าย(p) ค่าอ่านาจจำแนก(r) และค่าความยากง่าย
มาตรฐาน(Δ)ของข้อสอบวัดความสามารถในการอ่านเรื่อง SOMETIMES
THEY SEEM ALMOST HUMAN

ข้อที่	P_H	P_L	p	r	Δ
1.	.53	.20	.36	.36	14.5
2.	.60	.40	.50	.20	13.0
3.	.60	.40	.50	.20	13.0
4.	.80	.27	.54	.53	12.6
5.	.40	.07	.21	.46	16.2
6.	.33	.13	.22	.27	16.0
7.	.33	.13	.22	.27	16.0
8.	.66	.20	.42	.47	13.8

ตาราง 16 ค่าความยากง่าย(p) ค่าอำนาจจำแนก(r) และค่าความยากง่าย
มาตรฐาน(Δ) ของข้อสอบวัดความสามารถในการอ่านเรื่อง THE ROAD
TO BORDEAUX

ข้อที่	P_H	P_L	p	r	Δ
1.	.60	.40	.50	.20	13.0
2.	.47	.27	.37	.22	14.4
3.	.73	.53	.63	.22	11.6
4.	.53	.33	.43	.21	13.7
* 5.	.33	.07	.18	.40	16.6
6.	.87	.20	.55	.66	12.5
7.	.53	.20	.36	.36	14.5
8.	.93	.33	.66	.65	11.3
9.	.47	.27	.37	.22	14.4
10.	.73	.27	.50	.46	13.0

* หมายถึง ข้อสอบที่ผู้วิจัยปรับปรุงก่อนนำไปใช้จริง

ตาราง 17 ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความยากง่าย
มาตรฐาน (Δ) ของข้อสอบวัดความสามารถในการอ่านเรื่อง THE SINKING
OF THE TITANIC

ข้อที่	P_H	P_L	p	r	Δ
1.	.93	.27	.63	.68	11.6
2.	.67	.20	.43	.48	13.7
3.	.67	.27	.47	.40	13.3
4.	.93	.33	.66	.65	11.3
5.	.47	.13	.29	.40	15.2
* 6.	.93	.53	.75	.51	10.2
7.	.33	.13	.22	.27	16.0
8.	.87	.67	.78	.27	10.0
9.	.87	.07	.45	.77	13.5

* หมายถึง ข้อสอบที่ผู้วิจัยปรับปรุงก่อนนำไปใช้จริง

ตาราง 18 ค่าความยากง่าย (p) ค่าอ่านจําแนก (x) และค่าความยากง่าย
มาตรฐาน (Δ) ของข้อสอบวัดความสามารถในการอ่านเรื่อง

THE CHANGING LIFE OF THE ESKIMO

ข้อที่	P_H	P_L	p	r	Δ
1.	.53	.20	.36	.36	14.5
2.	.60	.40	.50	.20	13.0
3.	.40	.13	.25	.34	15.6
4.	.87	.53	.71	.40	10.8
5.	.53	.33	.43	.21	13.7
6.	.53	.33	.43	.21	13.7
7.	.40	.13	.25	.34	15.6
8.	.33	.13	.22	.27	16.0
9.	.67	.47	.57	.21	12.3

การคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน
ภาษาอังกฤษซึ่งใช้สูตร KR 20

$$\text{สูตร } r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{\sigma_x^2} \right\}$$

เมื่อ r_{tt} หมายถึง ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
 n หมายถึง จำนวนข้อคำถามในแบบทดสอบ
 p หมายถึง สัดส่วนของผู้ที่ตอบถูกในแต่ละข้อ
 q หมายถึง สัดส่วนของผู้ที่ตอบผิดในแต่ละข้อ ($1 - p$)
 σ_x^2 หมายถึง ค่าความแปรปรวน

$$\text{ในที่นี้ } n = 61, \sum pq = 13.4115, \sigma_x^2 = 72.0283$$

$$\therefore r_{tt} = \frac{61}{61-1} \left\{ 1 - \frac{13.4115}{72.0283} \right\}$$

$$= \frac{61}{60} \left\{ \frac{72.0283 - 13.4115}{72.0283} \right\}$$

$$= 1.0167 \times .8138$$

$$= .8274$$

$$\therefore \text{ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบชุดนี้มีค่า} = .8274$$

การหาค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด

สูตร	s_E	ของการวัด	=	$s\sqrt{1 - r_{tt}}$
เมื่อ	s_E	ของการวัด	หมายถึง	คะแนนความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด
	s		หมายถึง	คะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	r_{tt}		หมายถึง	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

$$\begin{aligned}
 \text{ในที่นี้ } s &= 8.4869, r_{tt} = .8274 \\
 \therefore s_E \text{ ของการวัด} &= 8.4869\sqrt{1-.8274} \\
 &= 8.4869\sqrt{.1726} \\
 &= 8.4869 \times \pm .41545 \\
 &= \pm 3.5259
 \end{aligned}$$

\therefore ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดนี้ค่า = ± 3.5259

ภาคผนวก ข.
แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน

Bees

Have you ever seen bees at work in your garden? Watch them flying from flower to flower. Watch them drinking sweet liquid with their long movable tongues. Have you ever stopped to think about the life of these hard-working insects?

Honey bees do not live alone. They live in colonies. Each family of bees makes up one colony or group, and each group lives in a hive. Inside the hive there are many six-sided cells or compartments made by the bees from wax. In some of these cells the bees keep the honey that they collect. The Queen bee lays her eggs in other cells.

Thousands of bees live in a hive. There are three types of bees in a hive. They are the Queen bee, the drones, and the workers. The Queen is the head of the colony of bees. She does not command them, but she is necessary to the life of the colony. She keeps its members together. She also lays the eggs that produce the future members of the colony.

The drones are the males of the colony. The name 'drone' has come to mean a lazy person, because the drones of the colony of bees do not take part in the work of the hive; but the life of the colony could not continue without them. They are not many in comparison with the total population of a family of bees, and they live for only three months, but in that time they do a very important job- they fertilise the eggs of the Queen bee by mating with her. Fertilised eggs produce

worker bees. Unfertilised eggs produce drones, a very small number in the entire family.

The worker bees do all the work of the colony. Wild bees build their homes in the hollows of trees. Colonies of bees also live in hives that men make for them. They fly out into forests, fields and gardens to get sweet liquid from flowers. They take the liquid back to the hive. There it is made into honey and kept in cells as food for the winter. As they fly from flower to flower they carry with them pollen that clings to their bodies and legs. This pollen fertilises the blossoms that will later become fruit.

The worker bees also bring water to the hive. They guard the hive and protect it from their enemies. They feed their Queen and look after her young ones. These are the responsibilities of the worker bees. There are about thirty to forty thousand worker bees in each colony.

All these bees, the Queen, the drones and the workers live together, all of them contributing in their own way to the life of the colony. (about 430 words)

เรื่องขลุ่ยไชน่าเรื่อง

Bees live in colonies or groups and each group lives in a hive. There are three types of bees in a hive : the Queen bee, the drones, and the worker bees. The Queen bee is the head of

the colony and she also lays eggs. The drones do not work ; they fertilise the eggs of the Queen bee. The worker bees do all the work of the colony. They go out to get sweet liquid from flowers. They also feed the Queen, look after her babies and protect the hive from their enemies.

โครงเรื่องซึ่งในำเรื่อง

The passage you are going to read is about :

- I. Where and how bees live together
- II. Types of bees and their duties
 - A. The Queen bee
 1. Being the head of the colony
 2. Laying eggs
 - B. The drones
 - Fertilising the eggs
 - C. The worker bees
 1. Providing food for the colony
 2. Doing other jobs

คำถามซึ่งในำเรื่อง

1. Where do bees live? How do they live together?
2. How many types of bees are there in a hive? What are they?
3. What does the Queen bee do?
4. What do the drones do? Do they take part of the work in the hive?

5. How do worker bees provide food for the colony? What are their other jobs?

คำถามวัดความสามารถในการอ่าน

Choose the best answer :

1. Where do bees live together?
 - a. In a **hive**.
 - b. In a store.
 - c. In a group.
 - d. In a six-sided cell.
2. What does the Queen bee do as the head of the colony?
 - a. She tells the other bees what to do.
 - b. She **rules** all over the other bees.
 - c. She keeps all the bees together.
 - d. She fights with the enemies.
3. Which one of the following is true?
 - a. The drones do not live very long.
 - b. There are not many drones in a hive.
 - c. The drones come from unfertilised eggs.
 - d. All of the above.
4. What kind(s) of bees have you seen flying from flower to flower?
 - a. The Queen bee.
 - b. The drones.
 - c. The worker bees.
 - d. All kinds of bees.

5. If we touch the hive , what kind (s) of bees will sting us?
 - a. The Queen bee.
 - b. The drones.
 - c. The worker bees.
 - d. All kinds of them.

6. What kind of person can be called a 'drone'
 - a. A male.
 - b. A person who lives with others.
 - c. A person who is not responsible for his job.
 - d. A person who does not work and lives on others.

7. In warm countries what do bees eat in winter?
 - a. Wax.
 - b. Pollen.
 - c. Honey.
 - d. Sweet liquid from flowers.

8. How are bees like us ?
 - a. They store for future.
 - b. They depend on each other.
 - c. Their society is well-organised.
 - d. All of the above

9. Of the three types of bees, which one is the most important to the life of the colony?
 - a. The Queen bee.
 - b. The drones.
 - c. The worker bees.
 - d. They are equally important.

Winter Sleep

In warm countries, where the winters are not very long or very cold, hibernation(winter sleep) is not necessary. and in very cold parts of the world, like the far north of Russia, not many animals hibernate; the ground is so hard that they cannot make a deep hole to spend the winter in. But animals in a large part of the northern hemisphere spend every winter fast asleep.

They go to sleep in all kinds of places. Red squirrels disappear inside trees, bears use caves, frogs go deep under the the mud, and very many other animals dig tunnels in the earth. A good many animals sleep under the snow; there is a lot of air in loose snow, and this helps to keep the cold out.

Some warm-blooded animals, like the cat, the dog, and the wolf, do not need to hibernate; they lead an active life which keeps their usual body temperature even in very cold winter weather. But for a cold blooded animal such as a frog, or a snake it is a different matter. When the air temperature is below 0°C , the animal's blood temperature drops too; it cannot move about in the usual way. And then it has no choice; it must simply lie down and sleep. To do that it must find a place where it can keep fairly warm; and it must be a place where its enemy cannot find it.

Hibernation is more than sleep. It is a very deep sleep. The animal's body temperature drops to just 0°C , and its heart

beats very slowly. People who find hibernating animals asleep often think that they are dead : the body feels so cold and the animal may breathe only once in every five minutes. A hibernating animal cannot feel any pain; you can touch it, or even give a hard pull to its tail without causing it to move or wake up. In its hibernating state it can even live in a poisonous atmosphere for a long time without any bad effects.

Hibernating in that way, the animal can sleep all through the winter. You might wonder how it manages to live without eating for so many months. The answer lies in two facts. The first is that it has stored supplies of fat in its body during the summer and the autumn. The second is connected with the main use the body makes - of food - to supply the energy for movement. We have seen that the hibernating animal reduces movement to far below the ordinary level. Even the movements of the heart and the lungs are **greatly** reduced. The animal makes hardly any movement, uses hardly energy, and needs hardly any food.

Some animals, including some bears, only half-hibernate. That is to say they sleep during the winter but their sleep is not such a deep one and their body temperature does not drop. In the autumn the bear eats and **eats and becomes very fat** indeed. His hair grows longer. Soon he has a thick covering of fat and fur. In November he finds a place in a cave or under a tree and just lies down and goes to sleep. On warm winter

days he may think that spring has arrived; he gets up and walks around. When he sees that the snow is still thick on the ground, he quickly goes to sleep again. (about 550 words)

เรื่องหมีซึ่งจำหน้าเรื่อง

Cold-blooded animals in very cold parts of the world hibernate (sleep all through winter). They find places that can keep them warm and safe from enemies. During hibernation, the animals' body temperature drops and their hearts beat more slowly. They may breathe only once in five minutes and they feel no pain. Hibernating animals can live without eating for many months because they have stored fat in their bodies and they use very little energy. Some animals such as some bears, only half-hibernate. Their body temperature does not drop and they do not have such a deep sleep.

โครงเรื่องซึ่งจำหน้าเรื่อง

The passage you are going to read is about :

- I. Animals that need hibernation (winter sleep)
- II. Places where they hibernate
- III. The animals' state of hibernation
 - A. Their body temperature
 - B. Their heart-beats
 - C. Their breathing

D. Their ability to feel pain

E. Their need of food

IV. Bears' hibernation

คำถามซึ่งชี้แนะเรื่อง

1. What kinds of animals need hibernation (winter sleep)?
2. Where do they hibernate?
3. What is the animals' state of hibernation?
4. How can hibernating animals live without eating for so many months?
5. How do bears hibernate?

คำถามวัดความสามารถในการอ่าน

Choose the best answer :

1. Which animals hibernate?
 - a. bears, wolves, cats.
 - b. frogs, snakes, wolves
 - c. wolves, bears, snakes
 - d. frogs, snakes, red squirrels
2. Why do cold-blooded animals need to hibernate?
 - a. They cannot eat.
 - b. Their hearts stop beating.
 - c. They are all covered with fat and fur.
 - d. Their body temperature drops and they cannot move.

3. Why don't animals like dogs need hibernation?
 - a. They do not have any enemies.
 - b. They move from place to place all the time.
 - c. They are all covered with fat and fur.
 - d. They cannot find good places to sleep.
4. Why don't many animals hibernate in the far north of Russia?
 - a. It is too cold.
 - b. They have many enemies.
 - c. They cannot find good places to sleep.
 - d. Most of the animals are warm-blooded animals.
5. Which is true about hibernating animals?
 - a. They will not wake up if you touch them.
 - b. Their hearts stop beating until spring.
 - c. They do not breathe any air into their lungs.
 - d. All hibernating animals are fat.
6. Why don't hibernating animals need food?
 - a. They sleep all the time.
 - b. They use little energy.
 - c. All hibernating animals are fat.
 - d. All hibernating animals are covered with fur.
7. What keeps bears' body temperature warm in winter?
 - a. The sunshine.
 - b. Their heart-beats.
 - c. Their walking around.
 - d. Their long hair and the fat in their bodies.

8. How is the hibernation of bears different from that of frogs?

- a. Bears eat as usual.
- b. Bears like to walk around.
- c. Bears wake up sometimes.
- d. Bears can hibernate everywhere.

The Best Age to Be

How often one hears children wishing they were grown up, and old people wishing they were young again. Each age has its pleasures and its pains, and the happiest person is the one who enjoys what each age gives him without wasting his time complaining about what he cannot have.

Childhood is a time when there are few responsibilities to make life difficult. If a child has good parents, he is fed, looked after and loved, whatever he may do. He will never again in his life be given so much without having to do anything in return. In addition, life is always giving new things to the child - things that older people are not interested in because they are too well-known. A child finds pleasures in playing in the rain, or in the snow. His first visit to the seaside is a wonderful adventure. But a child has his pains : he is again and again being told not to do things, or being punished for what he has done wrong. His life is therefore not perfectly happy.

When a young man starts to earn his own living, he becomes free from the discipline of schools and parents; but at the same time he is forced to accept responsibilities. He can no longer expect others to pay for his food, his clothes, and his room, but he has to work if he wants to live comfortably. If he spends most of his time playing about in the way that he

used to as a child, he will go hungry. And if he breaks the laws of society as he used to break the laws of his parents, he may go to prison. If, however, he works hard, keeps out of trouble and has good health, he can have the great happiness of seeing himself make steady progress in his job and of raising for himself his own position in society.

Old age has always been thought of as the worst age to be; but it is not necessary for the old to be unhappy. With old age should come wisdom and the ability to help others with advice wisely given. The old can have the joy of seeing their children making progress in life; they can watch their grandchildren growing up around them; and perhaps best of all, they can, if their life has been a useful one, feel the happiness of having come through the battle of life safely and of having reached a time when they can lie back and rest, leaving others to continue the fight. (about 430 words)

เรื่องขบขันในหัวเรื่อง

The happiest person is the one who enjoys what each age gives him. Children have a lot of pleasure, for they do not have to work and there are many new things for them to enjoy. However, they are not quite happy because they think they are not as free as the older people. Young men have to work and obey the laws of society, but they may have the happiness of seeing

their own progress in their jobs. Old people can have a lot of pleasure, for example, the pleasure of giving advice to their children or seeing them making progress in their life.

โดยเรื่องซึ่งให้นำเรื่อง

The passage you are going to read is about :

- I. The happiest person according to the author
- II. Children
 - A. The pleasures of children
 - B. The pains of children
- III. Young men
 - a. The responsibilities of young men
 - b. The happiness of young men
- IV. The pleasures of old people

คำถามซึ่งให้นำเรื่อง

1. What kind of person is the happiest according to the author?
2. What are the pleasures of children? What are their pains?
3. What are the responsibilities of young men?
4. What kind of happiness that young men may have?
5. What are the pleasures of old people?

คำถามวัดความสามารถในการอ่าน

Choose the best answer :

1. Why do children wish to be older?
 - a. They want to have more wisdom.
 - b. They do not want to help their parents.
 - c. They want to break the laws of society.
 - d. They think that if they were older, they could do what they wanted.

2. Why do children enjoy playing in the rain?
 - a. It is new to them.
 - b. They are bored by doing nothing.
 - c. They can be away from their parents.
 - d. Children enjoy what their parents do not want them to do.

3. Which is true about young men?
 - a. They are perfectly happy.
 - b. They are happier than children.
 - c. They cannot do everything they want to do.
 - d. All of them are making progress in their jobs.

4. How can old people be useful?
 - a. They can go to the battle.
 - b. They can make progress in life.
 - c. They can give good advice to younger people.
 - d. They can watch their children growing up.

5. Old people may have the happiness of
- going to the battle.
 - playing in the rain.
 - wishing to be young again.
 - having time to rest after having fought very hard in their life.
6. Why should old men have wisdom?
- They have a lot of experience.
 - They are free to do anything they want to do.
 - They have more time to read than younger people.
 - All old people are successful in life.
7. Which one of the following is true?
- Most people
- are happy to be old.
 - are free to do what they want.
 - are not happy with their age.
 - enjoy what each age gives them.
8. Who is the happiest person according to the author?
- A child.
 - A young man.
 - An old man.
 - Anyone who is satisfied with himself at every age.

Sometimes They Seem Almost Human

Dolphins have become a popular attraction at zoos in recent years. They are more interesting than lions and tigers because they are livelier and perform tricks, like circus animals. But although they are more willing to cooperate with the trainer than other animals in captivity, they get bored if they are asked to do the same trick twice. This is one reason for believing that they are very intelligent.

Dolphins are regarded as the friendliest creatures in the sea and stories of them helping drowning sailors have been common since Roman times. We have more reliable evidence of their usefulness than sailors' tales. In South Africa, two dolphins have been trained to help swimmers in difficulties and drive sharks away from the beach.

The more we learn about dolphins, the more we realise that they are better organised and their society is more complex than people previously imagined. They look after other dolphins when they are ill, care for pregnant mothers and protect the weakest in the community, as we do.

Some scientists have suggested that dolphins have a language but it is much more probable that they communicate with each other without needing 'words'. They have an echo-system which is similar to a bat's and much more sensitive than our hearing, so the most important job of a dolphin's brain

is to send and receive sound.

Whales, especially the smaller types, like the killer whale, are probably as intelligent as dolphins and some scientists say that they are the most intelligent species in the world, apart from man. The great whales have the same brain power as the smaller ones but it is not easy to study them because they cannot be kept in captivity for long and live in the deeper parts of the ocean, which is more difficult to reach. However, the only great whale kept in a zoo for a year learned as fast as a dolphin.

Could any of these animals be more intelligent than man? The question cannot be answered because our aims and interests are different from dolphins' and whales'. They are better adapted to their environment than we are and find food more easily. As a result, they are much more attracted by pleasure for its own sake than men and are not nearly so interested in controlling other species. Certainly the most common argument in favour of man's superiority over them - we can kill them more easily than they can kill us - is the least satisfactory. On the contrary, the more we discover about these animals, the less we appear superior when we destroy them. (about 440 words)

เรื่องย่อซึ่งให้นำเรื่อง

Dolphins can be trained to help drowning swimmers and drive sharks away from the beach. They are very intelligent animals. Their society is like ours and they have a language of their own. Whales are also very intelligent. They might be as intelligent as dolphins. The question if dolphins and whales could be more intelligent than man cannot be answered because we are different in many ways.

โครงเรื่องซึ่งให้นำเรื่อง

The passage you are going to read is about

- I. Dolphins
 - A. Their usefulness
 - B. Their intelligence
 - C. Their society
 - D. Their language
- II. Whales' intelligence
- III. An argument as to whether whales and dolphins could be more intelligent than man

คำถามซึ่งให้นำเรื่อง

1. How are dolphins useful to man?
2. Are dolphins very intelligent?
3. What is their society like?

4. How do they communicate with each other?
5. Are whales intelligent?
6. Could dolphins and whales be more intelligent than man?

คำถาม วัดความสามารถในการอ่าน

Choose the best answer:

1. How do we know that dolphins at zoos are very intelligent?
 - a. They can perform tricks.
 - b. They are bored by doing the same trick.
 - c. They are better-tempered than other animals.
 - d. They do everything the trainer tells them to do.
2. Which one of the following is true?
 - a. Dolphins were trained to help drowning people in Roman times.
 - b. That dolphins can help drowning people is only a tale.
 - c. Whether or not dolphins can help drowning people will be proved soon.
 - d. It has been proved that dolphins can help drowning people.
3. How do dolphins communicate with each other?
 - a. By moving.
 - b. By making sounds.
 - c. By using words.
 - d. They have their own language, which does not need sounds.

4. The communication of dolphins is like that of

 - a. bats
 - b. men
 - c. whales
 - d. other sea animals

5. Which one of the following is true?
 - a. Smaller whales are more intelligent than great whales.
 - b. Great whales might be as intelligent as smaller whales.
 - c. Smaller whales are certainly the most intelligent creatures in the sea.
 - d. Great whales are certainly the most intelligent creatures in the sea.
6. Why do we know little about great whales?
 - a. It is hard to observe their habits.
 - b. We have never been able to keep one.
 - c. They die as soon as they are captured.
 - d. They do not come to the surface of the sea.
7. According to the author , in what way are dolphins better than men?
 - a. They are more intelligent than men.
 - b. They can get more kinds of pleasure than men.
 - c. They have a better way to communicate than men.
 - d. They are less dangerous to other animals than men.

8. Which one of the following is true? The author.....
- a. likes dolphins better than whales.
 - b. does not want us to kill dolphins and whales.
 - c. does not want whales and dolphins to be more intelligent than men.
 - d. is proud that we can kill whales and dolphins more easily than they can kill us.

The Road to Bordeaux

The French Grand Prix of 1903 is still remembered as one of the saddest motor races in history. It was not the first Grand Prix. Motor races had begun soon after the invention of cars and there had already been several national championships of France before this one. But what happened during the race made sure that it would be the last run on public roads.

The best drivers in Europe arrived at Versailles for the start. Over 300 drivers had entered the race, among them whose names later became well-known words - Rolls (of Rolls-Royce), Marcel Renault, Lancia, Bugatti. There was even a lady driver, Madame du Gast. As the King of Spain, Alfonso XIII, enjoyed motoring, the organisers had agreed that on this occasion the race would be run from Paris to Madrid, but the Spanish crowds who were already preparing to welcome the drivers at the finish never saw them.

The trouble was that the thousands of people who stood along the road watching the race did not realise how powerful cars had become in a few years. The first winner of the Grand Prix had an average speed of 10 miles per hour from Paris to Rouren but now there were cars that could go much faster. Besides the crowds, the drivers had another problem. In those days, the local government authorities did not usually have the roads surfaced with asphalt and so the cars

raised clouds of dust as they went by, which made it almost impossible for the drivers behind to see.

The race had hardly begun when a woman crossed the road in front of a car and was knocked down. Soon afterwards, a driver tried to avoid a child and crashed into the crowd, killing three people. Another drove into a wall, trying not to hit a dog, and Madame du Gast, who had been keeping up with the leaders, lost two hours while she took care of him and his mechanic.

By the time the surviving drivers reached Bordeaux, the number of accidents had risen even more and the newspapers were fighting to have the race stopped. The government stopped the race. Gabriel, the driver who arrived in Bordeaux first, was awarded the prize. In spite of the conditions, he had achieved an average speed of nearly 70 miles per hour. But in view of what had happened the authorities decided that in future motor races would have to be run on specially built tracks where the people would be protected. (about 420 words)

เรื่องย่อซึ่งให้นำเรื่อง

The French Grand Prix of 1903 is still remembered as one of the saddest motor races in history. The race was run from Paris to Madrid and over 300 of the best drivers in Europe entered the race. Because the people did not know cars were much faster and because the road was not in good condition, there were so many accidents that the race had to be stopped in Bordeaux. Because of this tragic race, the authorities decided that, in future, motor races would be run on specially built tracks.

โครงเรื่องซึ่งให้นำเรื่อง

The passage you are going to read is about

- I. Why the French Grand Prix of 1903 is still remembered
- II. The French Grand Prix of 1903
 - A. Where the race took place
 - B. Motorists who entered the race
 - C. The problems the drivers had
 1. The crowds
 2. The condition of the road
 - D. The end of the race
- III. The lesson learned from the race

คำถามซึ่งใช้นำเรื่อง

1. Why is the French Grand Prix of 1903 still remembered?
2. Where did the race take place?
3. How many drivers entered the race? Were they the best drivers of the time?
4. What were the problems the drivers had?
5. Where did the race have to be stopped? Why was it stopped?
6. What was the lesson learned from the race?

คำถามวัดความสามารถในการอ่าน

Choose the best answer:

1. Why is the French Grand Prix of 1903 still remembered?
 - a. It was the first motor race.
 - b. There were so many accidents during the race.
 - c. It was the first motor race run on the public road.
 - d. Many of the best drivers of the time entered the race.
2. Why had the organisers agreed that the race would be run from Paris to Madrid?
 - a. The Spanish people wanted to see it.
 - b. The King of Spain at that time also entered the race.
 - c. The King of Spain at that time liked motoring.
 - d. The road joining Paris and Madrid was the best at that time.

3. Why was the race very dangerous?
 - a. The cars were not good enough.
 - b. The drivers were careless.
 - c. There were so many cars on the road.
 - d. The people did not know that cars were very fast.
4. What was the condition of the road?
 - a. It was muddy.
 - b. It was full of crowds.
 - c. It was full of dust.
 - d. It was full of holes.
5. When did the first accident happen?
 - a. At the beginning of the race.
 - b. Two hours after the race began.
 - c. Soon after the woman had crossed the road.
 - d. When most of the drivers arrived in Bordeaux.
6. Why did Madame du Gast lose two hours in the race?
 - a. She knocked down a dog.
 - b. She drove into a wall.
 - c. She took care of another driver who had had an accident.
 - d. She took care of a dog knocked down by another driver.
7. Which one of the following is true? Madame du Gast

 - a. was the only woman driver in the race.
 - b. was the worst driver in the race.
 - c. was one of the drivers who had accidents.
 - d. would certainly have won the race if she had not lost two hours.

8. Why did the government stop the race in Bordeaux?
 - a. The drivers wanted to stop it.
 - b. The newspapers had criticised it.
 - c. The Spanish people asked their government to stop it.
 - d. The King of Spain said it was too dangerous to run the race in Spain.

9. How was the average speed of the winner when compared with that of the first winner?
 - a. The winner of this race had faster speed.
 - b. The winner of this race had slower speed.
 - c. The winner of this race had the same speed as the first one.
 - d. We don't know.

10. What was the lesson learned from the race?
 - a. There should not be so many drivers in a race.
 - b. Woman drivers should not be allowed to enter motor races.
 - c. There should be special places for motor races.
 - d. The government should let people know when there is going to be a race.

The Sinking of the Titanic

In 1912 an American shipping company launched a new ship called the 'Titanic'. It was the largest and most luxurious ship of that time. It weighed 46,000 tons and could carry about 2,200 passengers. Experts said that nothing could sink it. It was definitely unsinkable. On April 14, 1912, the ship sailed for its first voyage across the Atlantic from Southampton in England to New York in the United States, with 2,224 passengers - men, women, and children. On April 15, just before midnight, the ship struck an iceberg. The iceberg tore a great hole in the ship's side, and the unsinkable 'Titanic' began to sink.

There was great alarm on board. Warning bells rang out. Everyone rushed to the lifeboats, but there was not enough room for them all. There was room for only 1,176 passengers. The lifeboats took only the women and children. It was a terrible scene. Wives were crying because they had to leave their husbands to drown. Children were crying because they had to say goodbye to their fathers. The men had to remain on the ship. The 'Titanic' sent out signals for help, but no help came. Another ship, the 'Californian', was only twenty miles away, but her radio operator was asleep and did not hear the signals. In the early hours of the morning the 'Titanic' sank, while her band was playing bravely on the deck. Twenty

minutes later another ship, the 'Capathia' arrived on the scene and helped to rescue survivors from the icy water. But of the 2,224 passengers, only about 700 survived.

It was a terrible disaster. But something good came out of the sinking of the 'Titanic'. In 1913 there was a committee of inquiry into the disaster. This committee drew up many new rules for shipping companies. Since then, every ship has had to provide lifeboat places for each passenger and has had to organise lifeboat exercise during each voyage. Every ship has had to carry enough radio operators so that there is always one of them on duty. Another important result of the sinking of the 'Titanic' was the giving of reports about ice. These reports warn ships about ice and icebergs in the North Atlantic. (about 370 words)

เรื่องขบถในน้ำ

In 1912 the 'Titanic', the largest and most luxurious ship of the time, hit an iceberg and sank. It was a terrible scene. So many passengers lost their lives because the 'Titanic' did not have enough lifeboats and the radio operator of the 'Californian', which was not very far away, did not hear the signals. When the 'Capathia' arrived and helped the passengers, the 'Titanic' had already sunk. However, good things came out of the sinking of the 'Titanic'. They were the new rules for shipping companies and reports on ice and icebergs. These helped to prevent such a disaster from happening again.

โครงเรื่องสั้นหน้าเรื่อง

The passage you are going to read is about :

- I. The greatness of the 'Titanic' and the cause of her sinking.
- II. The scene while the ship was sinking and why so many passengers lost their lives
- III. Good things coming out of the sinking of the 'Titanic'
 - A. New rules for shipping companies
 - B. Reports on ice and icebergs

คำถามตั้งหน้าเรื่อง

1. How great was the 'Titanic'?
2. Why did she sink?
3. What was the scene while the ship was sinking?
4. Why did so many passengers lose their lives?
5. What were good things that came out of the sinking of the 'Titanic'?

คำถามวัดความสามารถในการอ่าน

Choose the best answer:

1. What did experts say about the 'Titanic'?
 - a. Nothing could sink her.
 - b. Only the iceberg could sink her.
 - c. It would take twenty minutes to sink her.
 - d. The 'Titanic' could sink at midnight.

2. What country (or countries) did the 'Titanic' belong to?
 - a. England.
 - b. The U.S.A.
 - c. England and the U.S.A.
 - d. We don't know.
3. Why did the 'Titanic' sink?
 - a. She hit an iceberg.
 - b. She carried so many passengers.
 - c. All the passengers rushed to the lifeboats.
 - d. There were so many passengers on the deck.
4. Which passengers were given the first places in the lifeboats?
 - a. The officers.
 - b. The captain and the operator.
 - c. Women and children.
 - d. Anyone who could take the place first.
5. Why didn't the 'Californian' go to help the passengers?
 - a. She was twenty miles away.
 - b. She had her own problem.
 - c. Her radio could not receive the signals.
 - d. Nobody heard the signals.
6. Why did so many passengers lose their lives?
 - a. The water was very cold.
 - b. Another ship arrived on the scene so late.
 - c. The 'Titanic' did not carry enough lifeboats.
 - d. a, b, c.

7. How many passengers lost their lives?
 - a. About 700.
 - b. About 1,200.
 - c. About 1,500.
 - d. About 2,200.

8. What was the lesson learned from the sinking of the 'Titanic'?
 - a. A ship should carry enough lifeboats.
 - b. A ship should have enough radio operators.
 - c. There should be warnings about ice and icebergs.
 - d. All of the above.

9. Which is true about the 'Titanic'?
 - a. It took twenty minutes for the 'Titanic' to sink.
 - b. The 'Titanic' disappeared at midnight.
 - c. The 'Titanic' could be sunk.
 - d. The 'Titanic' was unsinkable.

The Changing Life of the Eskimo

The Eskimo has lived on the coasts of Baffin Island for the last 4,000 years or so. Although a European, Martin Frobisher, looking for gold and a new route to China, reached the South coast of Baffin Island in 1576, Europeans had little influence on the Eskimo's way of life until 1850. The Eskimo continued, as he had for thousands of years before, to manage to live in one of the unfriendliest parts of the world, hunting with weapons made of bone, living in snow houses or tents of skin, while his clothes were made from skins and furs. He had no metal or wood, and depended entirely on flesh, fat and bones of the animals he could catch from the Arctic sea or land in order to survive.

During these years the Eskimo developed houses and clothes for living in the Arctic cold that, even using modern scientific knowledge, no one has so far been able to better. Living in small groups of either one or several families, he provided for all his own needs. The leader of a group used to be its best hunter, and each person had his own job to do : those whose eyesight was not good did the unskilled work; the women cooked and made clothes. Within the group everyone had a fair share of its produce.

Between 1850 and 1900 more and more Europeans came to hunt whales and they also began trading with the Eskimo, giving

him metal cooking pots, guns and cloth in return for skins, and adding tea, sugar and flour to the meat which had formerly been almost his only food.

The Eskimo came to depend more and more on these goods from abroad, but still did not change his way of life in any important ways. He still lived in small groups in the best hunting areas, still lived off the land. His life was certainly a hard one, and if he was careless or unlucky, his family could die of hunger. He also suffered from diseases, especially germs introduced by the Europeans, and whole groups were killed.

Then, in 1950's, the Canadian Government suddenly became interested in its Eskimo population. Since then it has built towns near the Arctic Circle with schools and cheap wooden houses for Eskimos, and more and more of them have come to live in them. Fewer and fewer Eskimos want to go hunting now, but in the small towns many of them find there is no other kind of work for them. (about 420 words)

เรื่องขุดทองคำ

Before 1850 the Eskimo's life depended on the animals he could catch. He lived in small groups and the best hunter of the group was chosen to be the leader. In each group everyone shared his produce. In the nineteenth century, though the Eskimo traded with the Europeans, his life did not change very much. Then in the 1950's the Canadian Government became

interested in Eskimos and it has built towns with schools and wooden houses for them since then. More and more Eskimos do other kinds of work instead of hunting.

โครงเรื่องซึ่งนำเรื่อง

The passage you are going to read is about :

- I. The Eskimo's life before 1850
 - A. What his life depended on
 - B. His society
- II. The changes in the Eskimo's life when trading with the Europeans
- III. The changes in the Eskimo's life since the 1950's

คำถามซึ่งนำเรื่อง

1. Before 1850, what did the Eskimo's life depend on?
2. What was his society like?
3. How did the Eskimo's life change when he traded with the Europeans?
4. How has the Eskimo's life changed since the 1950's ?

คำถามวัดความสามารถในการอ่าน

Choose the best answer :

1. The Eskimo's life was

 - a. easy
 - b. hard
 - c. lucky
 - d. lonely

2. Why did the Eskimo choose the best hunter to be the leader of the group?

 - a. He worked very hard.
 - b. He was the strongest of the group.
 - c. He knew modern scientific knowledge.
 - d. The Eskimo's life depended on animals.

3. Why did the Eskimos whose eyesight was not good have to do the unskilled work?

 - a. He could not read.
 - b. They did not work hard enough.
 - c. They could not see well to hunt.
 - d. They did not know modern scientific knowledge.

4. When an Eskimo caught an animal, what did he do?

 - a. He shared it with the leader.
 - b. He did not tell anyone in the group.
 - c. He gave some meat to the others in the group.
 - d. He shared the meat with his family only.

5. What did the Europeans do when they came to Baffin Island in the nineteenth century?
 - a. They hunted whales.
 - b. They introduced many new jobs to the Eskimo.
 - c. They looked for gold and a new way to China.
 - d. They built schools and wooden houses for the Eskimo.
6. What did the European traders want from the Eskimo?
 - a. Gold.
 - b. Skins.
 - c. Whales.
 - d. Tea, sugar, and flour.
7. When Eskimos traded with the Europeans, what kind of problem did they begin to have?
 - a. Many of the Eskimos died of cold.
 - b. Many of the Eskimos died of hunger.
 - c. Many of the Eskimos died from hard work.
 - d. Many of the Eskimos died of new diseases.
8. When did the Eskimo's way of life begin to change in important ways?
 - a. In 1576.
 - b. In this century.
 - c. In the nineteenth century.
 - d. Thousands of years ago.

9. Which one of the following is true?
- a. All Eskimos live in towns.
 - b. All Eskimos still want to go hunting.
 - c. Some Eskimos in small towns still go hunting.
 - d. Very few Eskimos like to live in towns.

การ เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
แบบที่มีการนำเรื่องกับไม่มีการนำเรื่อง

บทคัดย่อ
ของ
สารภี จินจุ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
เมษายน 2524

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านข้อความภาษาอังกฤษที่มีการนำเรื่องแต่ละแบบ คือ นำด้วยเรื่องย่อ นำด้วยโครงเรื่อง และนำด้วยคำถาม กับข้อความที่ไม่มีมีการนำเรื่อง อีกทั้งเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านข้อความภาษาอังกฤษที่มีการนำเรื่องแต่ละแบบนั้นด้วย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษาซึ่งกำลังเรียนวิชา General English 1 ปีการศึกษา 2523 วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราชและวิทยาลัยครูสงขลา จำนวนทั้งสิ้น 100 คน กลุ่มตัวอย่างได้รับการทดสอบความสามารถพื้นฐานทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อแบ่งออกเป็นสี่กลุ่มโดยให้แต่ละกลุ่มมีความสามารถเฉลี่ยเท่าเทียมกัน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบทดสอบสี่ฉบับ แต่ละฉบับประกอบด้วยข้อความภาษาอังกฤษ 7 ข้อความและคำถามวัดความสามารถในการอ่านแต่ละข้อความ ข้อความในแบบทดสอบฉบับแรกเป็นข้อความที่ไม่มีมีการนำเรื่อง ฉบับที่สองเป็นข้อความที่นำด้วยเรื่องย่อ ฉบับที่สามเป็นข้อความที่นำด้วยโครงเรื่อง และฉบับที่สี่เป็นข้อความที่นำด้วยคำถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวน

(Analysis of Variance) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

1. คะแนนความสามารถในการอ่านข้อความภาษาอังกฤษที่มีการนำเรื่องแต่ละแบบ คือ นำด้วยเรื่องย่อ นำด้วยโครงเรื่อง นำด้วยคำถาม และข้อความที่ไม่มีมีการนำเรื่องไม่แตกต่างกัน

2. คะแนนความสามารถในการอ่านข้อความภาษาอังกฤษที่มีการนำเรื่องแต่ละแบบไม่แตกต่างกัน

A COMPARATIVE STUDY OF THE ABILITY TO READ ENGLISH PASSAGES
WITH AND WITHOUT INTRODUCTORY FORMS

AN ABSTRACT
BY
SARAPEE JEENJU

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University
April, 1981

The purposes of this study were to compare the reading ability of a group of students who were given reading passages without introductory forms with the other group who were given the same passages with introduction in the forms of paragraph abstracts, outlines and questions, and also to compare the reading ability among the students who received different forms of introduction.

The subjects were one hundred students who were studying General English¹ at Nakhon Si Thammarat and Songkhla Teachers Colleges in the academic year 1980. A standardized reading comprehension test was given to the subjects so that they could be divided into four groups with equal average reading ability. The instruments used to collect data were four English reading comprehension tests; each test consisted of seven English passages and reading comprehension questions. The passages in the first test had no introductory forms while the passages in the other three had introduction in the forms of paragraph abstracts, outlines and questions. The data was analysed through the 't-test' and the analysis of variance. The results of the analysis were as follows:

1. There was no significant difference in scores between the subjects who were given reading passages with and without introduction.

2. There was no significant difference in scores among the subjects who were treated with different introductory forms.